

સ્તવના સેક ભાગ ૧ લો. — ❀ ❀ ❀ —

જનકરમના સોખીલા લોકોને સાફ
સ્તવનો લાવણીયો વીગરે રમુજી ગાયનો
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

છોટાલાલ જગનલાલ.

અમદાવાદ.

રીઝીરોડ ઉપર " સત્ય પ્રકાશ " પ્રેસમાં

જુજાખીદાસ નારણદાસે છાપી.

સંવત ૧૯૪૬ સને ૧૮૯૦

ક્રીગત ૮ આના

सांकळियुं. ---

नाम	१६
नवकार तथा भावना.	१
प्रभातिषां.	२-३

अर्धतव'नो.

सिद्धायज्जनां.	४-६
मंडीर स्वामीनां.	७-८
जीज्जुं.	९
मानपांयगनुं.	९-१०
अष्टमीनुं.	१०-११
ओषाडशीनुं.	११

स्तवनो.

सिद्धायज्जना होकरा.	१२-१३
सिद्धायज्जनां स्तवनो.	१४-२४
तिर्थभाजानुं.	२४
गीरनारतीयंनुं	२५
सप्तवसेीपरज्जुं.	२६

અષ્ટાષ્ઠજીનું.	૨૭
આપ્તજીનું.	૨૮-૨૯
રાણકપુરનું.	૩૦
રીખમદેવનું.	૩૧ ૩૩
મેમનાથનું.	૩૩ ૩૪
સુમતીનાથજીનું.	૩૫
ચંદ્રપ્રજ્ઞજીનું.	૩૫
એપાંસજીનું.	૩૬
વાસુપુજ્યજીનું.	૩૭
સાંતીનાથનું.	૩૮
મહાવીનાથનું.	૩૮
નેમનાથનું.	૩૯-૪૦
ધાર્વનાથજી તાં.	૪૦-૪૨
ગહાવીરસ્વામીનાં.	૪૩-૪૬
હીરાળીનાં.	૪૬-૪૮
પરચુરણ સ્તવનો.	૪૮-૫૬
વસંત.	૫૬
પરચુરણ નહાતાં સ્તવનો.	૫૭-૭૨
શૈલેશ્વર પાસજી પુજાએ	૭૨

થોચો.

પન્થુસણની.	૭૩
સિધચક્રની.	૭૪
ખીજની.	૭૫
પાંચમની.	૭૫
આઠમની.	૭૬
ઐકાદશીની.	૭૬
સીધગીરીની.	૭૬
મંદરગુનની.	૭૭
પારધનાથની.	૭૮

સઝાથો.

રાત્રી ભેજનની.	૭૮ ૭૯
ઈલાચી પુતની.	૮૦
સાખીયો.	૮૧

ગાવાનાં ગીત.

સાત ચાર.	૮૧
ગરખી.	૮૨
પંદરતીથીયો.	૮૩-૮૫
ગીત.	૮૫-૮૭

લાવણીઓ.

ગુનદાસ કૃત.	૮૭-૮૯
ગુહલીઓ.	૮૯
મહાવીર સ્વામીનું પારણું.	૯૦-૯૧

શ્રીઅવ.

૯૧-૯૨

આરતીગી.

૯૨

મંમજીવો.

૯૩

જીવ નવ અંમ પુલના હુડા.

૯૩

ચૈતવંદન કરવાની રીધી.

૯૪-૯૫

ઢ્યાવીસ તીર્થકરેના નામ તથા માતા પીતાનાં નામ

વિઝેરેનો કોઠો.

નંબર	તિર્થકરનાં નામ.	માતાનાં નામ.	પીતાનાં નામ.	સંહન.	અંગમુખી.
૧	રીખવદેવ.	મહદેવામાતા.	નાભિરાજ.	રૂપમ.	વિનીતા.
૨	અણ્ણનાથ.	વીજ્યમાતા.	છતસત્રુરાજ.	હાથી.	અયોધ્યા.
૩	સંભવનાથ.	સેનામાતા.	છતાડીરાજ.	ધોડો.	સાવધી.
૪	અભિનંદન.	સિદ્ધ્યામાતા.	સેવરાજ.	વાંદરો.	વિનીતા.
૫	સુમતીનાથ.	મંગલામાતા.	મેધરાજ.	કોમપદ્મી.	કારાના.
૬	પદમપ્રભુ.	અશિલામાતા.	ધરાજ.	રાતુકમલ.	કોસમ્બી.
૭	સુપરશ્વનાથ.	પ્રદવીમાતા.	પ્રતીષ્ઠરાજ.	સાધીઓ.	વચારસી.
૮	અંદ્રપ્રભુ.	લક્ષમણમાતા.	મહાસેનરાજ.	અંદ્રમા.	અંદ્રપુરી.
૯	સુવિધિનાથ.	રાંમામાતા.	સુગ્રીવરાજ.	મંઠમધર.	કાઠંદો.
૧૦	શિતળનાથ.	નંદામાતા.	દરરથરાજ.	શ્દીપજ.	મદિલપુર.

- ૧૧ શ્રેયસનાથ.
 ૨૧ વાસુપુન્ય.
 ૧૭ વીમળનાથ.
 ૧૪ અનંતનાથ.
 ૧૫ શ્રમનાથ.
 ૧૬ સાંનિનાથ.
 ૧૭ કુચુનાથ.
 ૨૮ અરનાથ.
 ૧૯ મલ્લીનાથ..
 ૨૦ મુનીસુવ્રત
 ૨૧ નમ્મીનાથ.
 ૨૨ નેમનાથ.
 ૨૩ પારશ્વનાથ.
 ૨૪ મહાવીર.

વિષ્ણુમાતા.
 જ્યામાતા.
 સ્યામામાતા.
 મુયમામાતા.
 સુવ્રતામાતા.
 અચિરામાતા
 શ્રીમાતા.
 રવીમાતા
 પ્રેમચતીમાતા
 પદ્મામાતા.
 વિપ્રામાતા.
 સીવામાતા.
 વીમામાતા.
 ત્રિસલામાતા

વિષ્ણુરાજ.
 વસુપુજ્યરાજ.
 સુતવર્મરાજ.
 સિંહસેનરાજ.
 ભાનુરાજ.
 વીશ્વસેન.
 મુરરાજ.
 સુદર્શનરાજ.
 કુંભરાજ.
 સુગત્રરાજ.
 વીજ્યવંશજ
 સમુદ્રવીજ્ય.
 અશ્વસેન.
 સિદ્ધાર્થરાજ.

ખડગી.
 પાંડો.
 સુઅર.
 સેઆસિા.
 વજર.
 હરણ.
 ખોડો.
 નંદાવૃતસાથીયો.
 કળસ.
 કાચખો.
 નીલકમલ.
 મેખ.
 સંપ.
 સિંહ.

સિંહપુર.
 ચંપાપુરી
 કંપીલપુર.
 અધોધ્યા.
 રત્નપુરી.
 અધ્યાનાપુરી.
 ગજપુરી.
 નાગપુરી.
 વિધિયા.
 રાગગીરી.
 ગદ્ગ.
 સોરિપુર.
 વનાસી.
 ખત્રિકુંડ.

શ્રી

રસિક રતવનાવલી

તથા જનહાસ કૃત લાવણીઓ.

દોહરો.

જ્ઞાન સમા કોઈ ધન નહી, સમતા સમા નહી મુખ;
જીવીત સગ આશા નહી, લોભ સમા નહી દુઃખ. ૧

નમા અરિહંતાણું, નમા સિદ્ધાણું, નમા આયરીઆણું;
નમા ઉવઝાપણું, નમા લોગ્યે સુવ્વ સાહુણું, ઝોસોપંચ નમુ
કારો, સવ્વપાવપણા સણો ગંગજાણુંચસવ્વેસિં, પદમં, હવહ
મંગલં, ઈતિ નવકાર.

પ્રભુ દર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ;
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકળ પદાર્થ સિદ્ધ. ૧

ભાવે જીવર પુણ્યે, ભાવે દિગ્ધે દાન;
ભાવે ભવના બાધીએ, ભાવે કેવળ જ્ઞાન. ૨

જગતિઆધાર હીરપાવ તારં, દુર્વાર સંસાર વૈકાર વિરં;
 શ્રીચીતરાગો તુંહી મુક્તિ ભાવા, વિધ પ્રભુ વિધ વપાની કુંચન. ૧

દેખીરે અદ્યુત તાહારૂ ૩૫, અચરિજ ભવિકારૂપી પદવરો;
 તાહારી ગત તું જાણે હો દેવ, સમરણુ મળ લેકે વાચક જસ કહે. ૧

તું અકલંકી ૩૫ સ્વરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાધ;
 તું સંકર બ્રહ્મા જગદીશ્વર વિતરાગ તું નીરમાધ. ૧

અનોપમ ૩૫ દેખી તુજ રીઝે, સુરનર નારી કે વંદા;
 નમો નિરંજન દુષ્ટીપત સંવીત, પાસ ગોડીયા સુરકંદા. ૨

કાને કુંડળ સીર છત્ર બિરાજે, ચક્ષુ ટીકા નીરધારી;
 અષ્ટ બીજોરૂ હાથ સોઈએ, તુમ વદે સહુ નરનારી. ૩

જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીઆં, આસન કુંપા નીરધારી;
 નાગ નાગણી છત્ર ધરે છે, જળ વરસાવ્યાં નીરધારી. ૪

૩૫વિજય કહે સુણુ મરી લાવાણી, એસી શોભા બહુ સારી;
 માતપિતા બાંધવ સહુ સાથે, સંજમ લીધાં નીરધારી. ૫

પ્રભાતિયાં.

પાસ સંખેસરા, સાર કર શેવકા, દેવતા એવડી વાર લાગે;
 કોટી કર જોડી દરબાર આગે બડા, ઠાકુરા, ચાકુરા માન માગે. ૧

પ્રગટ થા પાસજી મઘી પડદો પરી, માર અસુરાણુને આપ છોડો;

મુજ મહીરાણ મંજુસમાં પેશીને, ખલકના નાથજી બંધ ખેલો. ૨
 જગતમાં દેવ જગદીશ તું જાગતો, એમ શું આજ જીનરાજ ઊઘે;
 માટા દાનેધરી તેહને દાખીએ, દાન દે જોહ જગ કાળ પ્રાંધે. ૩
 ભીડ પડી જાદવા જેર લાગી જરા, તતક્ષણ ત્રીકમે તુજ સંભાર્યો;
 પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ, ભક્તિ જન તેહનો ભવ નીવાર્યો
 આદી અનાદી અરીહંત તું એક છે, દીન દયાળ છે કોણ દુનો;
 હિંમત રતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભવ ભંજનો એહ પુનો

ચાલોને પ્રીતમજી પ્યારા સેતુનં જઈએ, સેતુનં જઈએ,
 ચાલોં એ આકળી. શું સંસારે રહ્યા છો મુજ, દિન દિન
 તન છીને, આઠ આમની છાયા સરખી, પોતાની કીને,
 ચાં ૧ ને કરવું તે પેહેલાં કીને, કાલે શી વાતો, અણ
 ચીંતવીઆં આવી પડસે, સખલાની લાતો. ચાં ૨ અતુરાઈ
 શું ચિતસાં ચેતી હાથે તે સાથે; મરણ તણા નીશાણા માટાં
 ગાને છે માથે. ચાં ૩ માતા મરદેવા નંદન નરખી, ભવ સફલો
 કીને; દાનવીને સાહેબની શેવા, એ સખલી લીને ચાલોં ૪

ચૈતવંદનો

સકલ કુશલ વધી પુષ્કરાવતં મધો, દુરિત તિમર ભાલ;

શ્રીપદ્મોપમાનુ; ભવજલ નિધિપોતઃ સર્વે સંપત્તિ દેવુ; સંભ-
વતુ સતતંવઃ શ્રેયસે શાંતિનાથઃ શ્રેયસે પારશ્વનાથઃ

સિદ્ધાચઞ્જીનાં.

૧

વીમળ કેવળ ચાન કમળા કલીત ત્રીબુવન હિતકરં, સુરરાજ
સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમ્રા આદી જીનેશ્વરં. ૧ વીમલ ગીરીવર
શૃંગ મંડળ પ્રવર ગુણ ગુણરં સુર અસુર કીનર કાડી સેવીત.
નમો ૦ ૨ કરતી નાટઃ કીનગી ગણ ગાય જન ગુણ મનહરં,
નીલમવળી નમ્ર અદનીશ નમ્ર ૦ ૩ પુંડરીક ગણપતી સેહી મધી
કોડી પણ મુની મનહર શ્રી વીમલગીરીવર શૃંગસિંધ્યા. ૪ નીલ
સંઘ સાધન સુર મુનીવર કોડીનંત એ ગીરીવરં. મુગતીરગળી વરયા
રંગે નમો ૦ ૫ પાતાળ નર સુર લોક માંડી વીમલ ગીરીવર તો પરં
નહી અચીક તીરથ તીરથ પતી કહે નમો ૦ ૬ ઇમ વીમળ
ગીરીવર ગીરવર મંડળ દુઃખ વીહંગલ બ્રહ્મ નીલ શુદ્ધ સત્તા
સાર્થનાથ પરમ જ્ઞાતીને પાઈએ જન માહ કેહ વીછોહ નીદ્રા
પરમ પદસ્વીત જપકરં, ગીરીરાજ શેષા કરણ તરપર, પદ્મવીજય
સુહીતકરં. ૭

૨

શ્રી સેતૈજ્ય સિદ્ધ ખેત્ર, દીકે દુરગતી વારે;
ભાવ ધરીને ને ચહે, તેને ભવ પાર ઉતારે.
અનંત સિદ્ધનો એ કામ, સકળ તીરથનો રાય;

શુરવ નવાણુ શીખવ દેવ, જ્યાં ઠીયા પ્રભુ પાપ. ૨
 શુરજ કુંડ સોહામણી, કવીડ જક્ષ બીરાગ;
 નાબીરાયા કુલ મંડણો, જીવનર કર પરગાણુ. ૩

૩

આજ દેવ અરીહંત નમુ, સમર તારં નામ;
 જ્યાં જ્યાં પ્રતીગા જીત તણી, ત્યાં ત્યાં કર પરણાંગ ૧
 સેતરૂં શ્રી આદી દેવ, નેમ નમુ ગીરનાર;
 તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આણુ શીખવ જુદાર. ૨
 અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરે, જીત ચોવીસી જોડ;
 મણીમય મુરત માનસું, બારતે બરાવી શોપ. ૩
 સમ્રત શીખર તીરથ વડો, જ્યાં વિશે જીત પાપ;
 વૈભાર ગીરીવર ઉપરે, વીર જીતેશ્વર રાય. ૪
 માંડવધડનો રાજાએ, નામ દેવ સુપાશ
 શીખવ કહે જીત સમરતાં, પોહોંએ મનની આશ. ૫

૪

પદ્મપ્રભુને વાસુપુજ્ય, દાય રાતા કહીએ,
 ચંદ્રપ્રભુને સુવધીનાથ દો ઊજળ લહીએ. ૧
 મહ્મીનાયને પારશ્વનાથ, દો નીલા નીરખા;
 મુતીસુવ્રતને નેમનાથ, દો અંજન સરીખા. ૨
 શોળે જીત કંચન સમાએ, એહવા જીત ચોવીસ;
 ખીર વીમળ પંડીત તણો, માન વીમળ કહે શિશ, ૩

૫

અમ તીર્થંકર તણા હુયા, મન તેર કહીને;

શાંતી તણા ભવ જાર સાર. નવ ભવ નેમ લહીને. ૧
 દન ભવ પાસ જીવંદને, સતાવીશ શ્રી વીર;
 શેખ તીર્થકર ત્રીકુ ભવે, પામ્યા ભવ જલ તીર. ૨
 જ્યાંથી સમઠી ફરરીયું ત્યાંથી ગણીએ તેહ;
 વીર વીમળ પંડીત તણો, યાન વીમળ ગુણુ ગેહ. ૩

૬

જાર ગુણુ અરીહન હવ, પ્રણમીને ભાવે;
 સિદ્ધ આઠ ગુણુ સમરતાં દુઃખ દોહગ જાવે. ૧
 આચારજ ગુણુ છત્રીસ, પંચવીસ ઉવઝાય;
 સતાવીસ ગુણુ સાધુના જપતા સુખ યાપ. ૨
 અષ્ટેતર સય ગુણુ મહીએ, એમ સમરો નવકાર;
 ધીર વીમળ પંડીત તણો. નવ પ્રણયુ નીત સાર. ૩

૭

પ્રહસન ભાવ ધરી ધણો, પ્રણમું મનરે આણુંદ;
 ધન વેળા ધન તે ધડી, નિરખુ પ્રભુ સુખ ચંદ. ૧
 રિખમ અજીત સંભવ ભલા, અભીવંદન વંદુ;
 સુમતી પદમ પ્રભુ જીનવરા, શ્રીપુપાસ જીનહું. ૨
 ચંદ્ર પ્રભુ સુવખી નમુ, શીતળે ત્રેયાંસ;
 વાસપુજ્ય વિમળ પ્રભુ, અનંત ધર્મ જીણુંદ. ૩
 શાંતી કુયુ અરજીનવરા, એ લણુ ચઢી કહીને;
 મહી મુનિમુવત પ્રભુ, નમી નેમ જીણુંદ. ૪

પારશ્વ વીર નીત વંદીએ, એવા છરે એનાવીસ;
ચાન વીમળ સુરી પ્રણમતા નીત હોય જગીસ. ૧

—૦—

મંદીરસ્વામીનાં ચૈતવંદનો.

શ્રી શ્રીમંદીર વીતરાગ, ત્રીલુપન તમ ઉપગારી,
શ્રી શ્રેયાંસ પીતા કુલે બહુ શોભા તુમારી. ૧
ધન્ય ધન્ય માતા સતકી, જે જે જાયો જયકારી;
વૃષ્ણમ લંછન વીરાજમાન, વંદે નર નારી. ૨
ધનુષ પાંચસેં દેહડીએ, સોહીએ સોવન વાન;
કીરતી વીજય ઉવઝાપતો, વીનય ધરે તુમ ધ્યાન. ૩

૨

શ્રી શ્રી મંદીર જગ ધણી, આભરતે આવો;
કરણાવંત કરણા કરી. અમને વંદાવો. ૧
સકળ ભક્ત તુમા ધણીએ, જો હોવે અપનાય;
ભવોભવ હું છું તાહરો, નહીં મલું હવે સાથ. ૨
સયલ સંગ છંડી કરીએ, ચારીત્ર લેઈશું;
પાય તુમારા સેવીને, સીવમણી વરસું. ૩
એ અજગો મુજને ધણીએ, પુરો શ્રીમંદીર દેવ;
હઠાં થકી હું વીનવું, અવધારો ગુણ ગેહ. ૪

- શ્રી મંદીર પરમાતમા, ક્ષીવ સુખના દાતા;
પુખત વે વિજયે જ્યો સર્વે જીવના ત્રાતા. ૧
- પુવં વિદેહે પુંડરી ગીર્ણી, નયરીએ શોહે;
શ્રીશ્રેયાંસ રાજ તીર્થાં, ભરીયણનાં મન મોહે. ૨
- અહર સુપન નીમળ લડી, સતકી રાણી માત;
કુંબુ અરજીત અંતરે, શ્રી મંદીર ગ્રામી જત. ૩
- અનુક્રમે પ્રભુજી જન્મીઆ વળી કેવન આવે;
માત પિતા દરખે ઠરી, રૂપમણી પરણાવે. ૪
- ભોગવી સુખ સંસારનાં, સંજગ મન લાવે.
મુનીસુવ્રત નમી અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે; ૫
- ધાતી કર્મનો ક્ષેપ કરી, પામ્યા કેવળ નાણુ
રીખજ લંછને સોમતા સર્વ ભાવના જાણુ. ૬
- ચારાશી પ્રભુ ગણધરા, મુનીવર એકસો કોડ;
ત્રણ જીવનનાં જોઈતાં નહી કોઈ અંગી જોડ. ૭
- હસ લાળ કલ્પ કેવળી, પ્રભુજીમે પરીચાર,
એક સમય લણુ કાળના, જાણે સર્વ વીચાર. ૮
- હૃદય પેઢાણુ જીનાંરે, યશે જીતવર રિધ;
જસ વિજય ગુરૂ પ્રણમતાં, સુખ વાંચ્છીત ફળ લીધ. ૯
- દુષ્ટિધ ધર્મ જાણે ઉપદિસ્યો, ચાયા અભીનંદન;

बीजनं चैतवंदन.

દુવિધ ધર્મ જીણે બિપદિસ્યો, ચોથા અબીનંદન;
 બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, હોય દુઃખ નિકંદન.
 દુવિધ ધ્યાન તુમ પરિદરો, આદરો દોષ ધ્યાન;
 ઈમ પરકારયું સુગતિજીને, તે ચળિયા બીજ દીન.
 દોષ બંધન રાગ દ્વેશ, નેહને ભવિ બજીએ;
 મુગ્ધપરે સીતલજ્જિન કહે, બીજ દીન શિવ બજીએ.
 જીવાજીવ પદાર્થનું, કરો નાંણુ સુખાણુ;
 બીજ દિને વાસુપુજ્ય પરે, લહો કેવળ નાંણુ.
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર દોષ, એકાંત ન મહીએ;
 અરજન બીજ દિને ચરી, ઈમ જન આગળ કહીએ.
 વત્તમાન ચોવીરીએ, ઇમ જીન કલ્યાણ;
 બીજ દિને કેઈ પાંગીયાં, પ્રભુ નામ નિર્વાણ.
 એમ અનંત ચોરીરીએ. હુઆ બહુ કલ્યાણ.
 જીન ઉત્તમ પદ પકાને, નમતાં હોય સુખ ખાંણુ.

ज्ञानपांचमनुं चैतवंदन.

ત્રીમડે બ્રહ્મા વીરજીન, બાપે ભવિજન આગે;
 લીકણુસયું ત્રીહુ લોકજન, નીસણો મન રાગે.

આરાદો ભક્તી ભાતસે, પાંચ અઞ્જુઆણી;
 જ્ઞાન આરાધન કારણે, એહજ તિથી નિહાળી.
 જ્ઞાન વિના પશુ સરીખા, જાણી એણે સંસાર;
 જ્ઞાન આરાધનથી લક્ષ્યા, સિવપદ સુખ શ્રીકાર.
 જ્ઞાન રહીત ક્રીયા ઠહી, કાંસ કુસુમ ઉપમાન;
 સોકા લોક પ્રકાસકર, જ્ઞાન એક પરમાન.
 જ્ઞાની સાસો સાસમે, કરે કર્મનો જેહ;
 પ્રથમ કોડી વરસા લગે, અજ્ઞાને કરે તેહ.
 દેશ આરાધન ક્રીયા ઠહી, સર્વ આધારક જ્ઞાન;
 જ્ઞાન તણો મહીમા લણો, અંગ પાંચમે ભગવાન.
 પંચ માસ લધુ પંચમી, જાવ જીવ ઉત્કૃષ્ટી;
 પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કરો શુભ વૃષ્ટી.
 એકાવનહી પંચનોએ, કાઢસગ લોગસ કરો;
 જુજમાર્ગ કરો ભાવશું, ટાળે ભવ ફેરો.
 ઈશી પેરે પંચમી આરાધીએ, આશી ભાવ અપાર;
 વરદત ગુણ મંજરી પરે, રંગ વિજય લહો સાર.

અષ્ટમીનું ચૈતવંદન.

મહાસુદી આઠમને દિને, વિજયા સુત જાણો;
 તેમ દાગણુ સુદી આઠમે, સંભવ ચત્રી આજો.

ચૈત્ર વદની આઠમ, જનમ્યા રૂપમ શુભંદ;
 દિક્ષા પશુ એ દિન લહી, હુઆ પ્રથમ મુનીચંદ. ૨
 માધવ સુદિ આઠમ દીને, આઠ કર્મ કર્યા દુર;
 અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપુર. ૩
 એદિજ આઠમ ઉજળી, જન્મ સુગતિ શુભંદ;
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નહવરાવે સુર ધન્દ. ૪
 જનમ્યા નંદ વદી આઠમ, મુનીસુવ્રત સ્વામી;
 નેમ અસાડ મુદી આઠમ, અષ્ટમી ગતી પામી. ૫
 શ્રાવણ વદની આઠમ, તમી જનમ્યા જગ બાણ;
 તીમ શ્રાવણ સુદી આઠમ, પાસજનો નીરવાણ. ૬
 બાદરવા વદી આઠમ દીને, ચવીયા સ્વામી મુપાસ;
 જન ઉત્તમ પદ પદને, સેવ્યાથી સીવ વાસ. ૭

एकादशीनुं चैतवंदन.

સાસન નાયક વીરજ, પ્રભુ કેવળ પાયો;
 મંથ ચતુરવીધ યાપવા, મહાસેન વન આયો. ૧
 માધવ સીત એકાદશી, સોમજ હીજ યય;
 ઈંદ્રજીતી આદે ગળ્યા, એકાદશ વિગ્ન. ૨
 એકાદસશે ચક્રગુણા, તેહનો પરિવાર;
 વેદ અર્થ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩

જીવાદિક સંસે હરીએ, એકાદશ ગણુધાર;	
વીરે યાપ્યા વંદીએ, જીન શાસન જયકાર.	૪
ગણી જન્મ અરગણી પાસ, પરચરણુ વિચારી;	
રીખમ અજીત સુમતિ નગી, ગણી ધન ધાતી વિચારી.	૫
પદ્મ પ્રભુ શીવવાસ પાસ, બાય ભવનાં તોડી;	
એકાદશી દીન આપણી, રીધ સધળી જોડી.	૬
દશ ખેત્રે ત્રીહુ કાળનાં, ત્રણસે કલ્યાણ;	
બરસ અગીઆર એકાદશી, આરાધો વરનાણ.	૭
અગીઆર અંગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠાં;	
પુનઃણી ઠવણી વીટણી, મરતી કાગળ કાઠાં.	૮
અગીઆર અવૃત છાંડવાએ, બટો પડીમાં અગીઆર;	
ખીના વિજય જીનસાનને, સફળ કરો અવતાર.	૯

મોહોટાં સ્તવનો.

શ્રી સિદ્ધાચલજીનાં સ્તવનો.

દોહરા.

અકેકુ ડગલું બરે, સેતરંજી સામા જોહ,	
રીખવ કહે બવ કોડનાં, કમ ખપાવે તેહ.	૧
સેતરંજી સમા તીરથ નહી, રીખવ સમા નહી દેવ;	

ગાત્ર સરખા ગુરુ નહી, વળી વળી વંદુ તેહ. ૨
 સીધાચળ સગરુ રદા સોઠ દેશ માત્રાર;
 મનુષ્ય જનમ પામી કરી વંદુ વાર હજાર. ૩
 સોઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગીરનાર;
 સેતરૂંજી નદી નાહ્યા નહી, તેને એજે ગયો અવતાર. ૪
 સેતરૂંજી નદીમાં નાઈને, મુખ ખાંચી મુકોશ;
 દેવ જુગાદી પુજીએ, આણી મન સંતોષ. ૫
 જગમાં તીરથ દો વડા, સેતરૂંજી ગીરનાર;
 એક ધડ રીખવ સમાસસ્થા, એક ધડ નેમ કુમાર. ૬
 સિદ્ધાચળ સિદ્ધી વચ્ચા, ઘડી મુનીર્લોગ અનંત;
 આગે અનંતા શીખસે, પુણે ભરી ભગવંત. ૭
 સેતરૂંજી ગીરી ગંડણો, માર દેવીનો નંદ;
 જુગલા ધર્મ નિવારકો, નખા યુગાદી જીજ્ઞંસ. ૮

— • —

સ્તવન ૧.

આંખડીએરે આજ સેતરૂંજી દીઠારે.

સવાલાખ ટકાનો દહાડોરે, લાગે મને મીઠોરે;

સફળ થયોરે મારા મનનો ઉગાહો, વાલા મારા જવનો સંસય ભાગ્યોરે

નરક ત્રીજાંચ ગતી દૂર નીવારી, ચરણે પ્રજુજીને લાગ્યો રે.

સેતરૂંજી દીઠારે. આંકણી.

ખાનવ ભાવનો લાહો લીજો, મા. દેહડી પાવન કીજોરે;

સોના રૂપાને દુમ વડે વધારી, પ્રેમ પ્રદક્ષિણા દિજેરે. સેં ૨
 દુધડે પખાળીને કેસર ઘોળી, વા. શ્રી આદેશર પુજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાયજી નયણે જોતાં, પાપ મવાસી ધુજ્યારે. સેં ૩
 શ્રી મુખ મુખરગા સુરપતી આગે, વા. વીરજીજીંદ એમ જાહેરે;
 તથા જીવનમાં તિરથ મોઢું, નહીં કોઈ સેતરૂંજી તોલેરે. સેં ૪
 હૈંદ્ર સરીખા એ તીરથની, વા. ચાકરી ચીતમાં ચાહેરે;
 કાપાની તો કાલર કાઠી, સુરજ કુંડમાં નાહેરે. સેં ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રી સિદ્ધજેત્રે, વા. સાધુ અનંતા સિધારે;
 તે માટે એ તિરથ મોઢું, ઉધાર અનંતા કીધારે. સેં ૬
 નાખીસયા સુત નજરે જોતાં, વા. મહ અમીરસ વુઠ્યારે;
 હૈંદ્રતન કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદેશર વુઠ્યારે. સેં ૭

—•—

સ્તવન ૨.

માર મન માણુરે શ્રી સીધાયજેરે,
 માર મન માણુરે શ્રી વીમળાયજેરે;
 દેખીતે હરખીત હોય, વિધીશું કિજેરે જાત્રા એહનીરે;
 ભવ ભવના દુઃખ જાપ, માર૦ ૧

પંચમ આરેર પાવન કારણેર, એ સમા તિરથ ન કોય;
 માટે મહીમારે જગમાં એહનોરે, આ ભરતે અહીઆં જોય માર૦ ૨
 એજી ગીરી આબ્યારે જીનવર ગણધરારે, સિધ્યા સાધુ અનંત;
 કહણ કરમ પણુ એ ગીરી ફરતાંરે, હોયે કરમની સાંત. માર૦ ૩

જૈન ધર્મ તે સાચો જાણીનેરે, માનવ નિરથ એ સ્તંભ;
 સુરીનર કીંનર વૃષ વિદ્યાધરારે, કરતા નાટ્યરંગ. ગાર૦ ૪
 ધન ધન દહાડોરે ધન વેળા ધરીરે, ધરીએ રૂઢ્ય ખાજાર;
 જ્ઞાન વિમળસુરી ગુણ એના ધણુરે, કહેતાં ન આવે પાર ગાર૦ ૫

સ્તવન ૩.

સેતુગર તું સીદને આગ્યો. એ દેશી
 આવો ગેરી સીધાયળ જઈએ, પાપ હરી નીરગલ ધણ્યે;
 કુમતી કદાગરને તણ્યે, આગે ગેરી સીધાયળ જઈએ. ૧
 તારણ તીરથ દો કહીએ, થાવર જંગમને લહીએ;
 લોકોતરને નીત બહ્યે. આવો ૨
 પરમપદ અલવાણે પયચરીએ, પુન્ય લાણું લાભે બરીએ
 સીધ અનંતા કાંકરીએ. આવો ૩
 સોના રૂપાને કુલે, મુગતાફલ અમુલ્ય મુલે;
 પુણ્યને નામ નહી બુલે. આવો ૪
 ચડીએ ગિરીવર અનુક્રમ, અંતર ધ્યાન રમે રમીએ,
 માફદેવા નંદને નમીએ. આવો ૫
 રાપણ હેઠળ જીનરાયા, પુરવ નવાણુ ઈયાં આયા;
 લળી લળી તસ પ્રણમ પાયા, આવો ૬
 સુશર કંડમાં જઈ નાહાસુ પેરણ ખીરોદક આણુ,
 આંગી રચી જીન ગુણ ગાણું, આવો ૭

તીરથ દરશને કરીએ; જાગ ઉપાધી દુરે કદીએ;

સામ અનંતો એણે ગેરીએ.

આવો ૮

માગ બગોદરથી આવે, સંઘવી સંઘવણુ મન ભાવે;

જન ગુણુ માળા કંઠે ઠાવે.

આવો ૯

એગણીસે બીલોતેર વાસે, ઉજલ પોસની છૂક દીવશે;

જનવર ભેટી મન ઉત્તસે.

આવો ૧૦

દેવકી નંદન અનુસરીએ, ઉલખા ઝોજ બળ બરીએ,

શીઘસક્ષા કાઉસગ ધરીએ

આવો ૧૧

જાવે ડુંગર ચીત લાપા, શીઘ વડની શીતલ છાપા,

જાણું ગાડવડલી માપા,

આવો ૧૨

વીમલાચલ દુરસે પ્રાણી, જીવ ભવીક હોવે નાણી;

રીખવ કહે વરે સીવરાણી.

આવો ૧૩

સ્તવન ૪.

વીમલાચલ વિમલા પ્રાણી, સીતળ તર છાપા ઠરાણી:

રસ વેષક કંચન ખાંણી, કહે ઇંદ્ર સુણો ઈંદ્રાણી, સનેહીશંત

ચક્રઃ ખેલમાં તીરથ નહી એવો સનેહી સત જો ગેરી સેવો.

ખતરી પાળી ઉત્તસીએ, છઠ આઠમ દાપા કરીએ;

માલમલના મામા ધરીએ, વીમલાચલ વેગે વરીએ. સં. ચ.

અન્ય યાનક કર્મ ન કરીએ, તે હીમગેરી હેલા દરીએ;

પાછલ પન્દણા કરીએ, ભવમલથી હેલા તરીએ. સં. ચ.

શીવમંદીર ચડવા કાળે, સો પાનની પાંતી ખીરાળે;

જાદતાં સમ કીર્તી જાને, દુર જાવીયાં બન્ધથી જાને. સં ૫૦
 પાંડવ પશુક કંધ સેતા, આદેશર ધ્યાન ધરતાં;
 પરમાત્મ ભાવ બજાતા, સીધાયળ શીધ અનંતા. સં ૫૧
 ખટમાસી ધ્યાન ધરાવે, સુક રાજનું રાજ તે પાવે;
 બહીરંતર સત્તુ હરાવે, સેતરૂંજે, નામ ધરાવે. સં ૫૨
 પ્રાણી ધ્યાને બજો ગેરી જાઓ, તીર્થકર નામ નહીં ઠાઓ;
 માહરામને લાગે તમાઓ, સુભવીર વીગમગીરી સાઓ;
 રનેહી શંત એ ગેરી શેઓ. સં ૫૩

રતન ૬.

આવો સખી સિધાયળ જઇ, ગેરીવર મેટી સુખ લહીએ;
 ન્યા જીન આણા શું રહીએ, આવો સખી સિધાયળ જઇએ. ૧
 સિધ અનંતાનો ઠાગ, એવી જીનવરની વાણુ;
 જાણે આગમના જાણુ. આવો ૨
 એ ગેરીના ગુણ કહું કેતા, પારમ ન પામે કેવળી મેતાં;
 કોડ પુરવ દેશના દેતાં. આવો ૩
 મેંધ ત્રિ પ્રેમાર્શા આવે, રાજનગરનો મેંધ લાવે;
 જાલા નવાણું કરે બાવે. આવો ૪
 જાત્રા નવાણું કરો જાવે, એવો અવસર દૂરી નાવે;
 આતમ સીવપુરમાં જાવે. આવો ૫
 જાત્રાની હુશો ઉ જાગી, જાગી અનુભવની તાણી;

ઝેરીવર દરિશન બહીહારી.

આવો. ૬

અહારસે સત્યાચી વરશે, ગેરી ગુણુ ગાયા મન હરશે;

અણી ઉચોત ગેરી ગુણુશે.

આવો. ૭

— • —

સ્તવન ૬.

શ્રીરે સિદ્ધાયજ બેટવા, મુજ મન અધિક ઉભાયો;

રીખવદેવ પુંજ કરી, લીજ બવ તણો દહાવે. શ્રીરે ૧

મણીગય મુરત રીખમની, નીપાએ અભીરામ;

જીવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં બરતે નાગ. શ્રીરે ૨૦

નેમ વિના તેવીસ પ્રભુ, આઘ્યા શીખખેત્ર બણી;

સેતરૂજ સમા તીરથ નહીં, ખાલ્યા શ્રી મહીરવાણી. શ્રી. ૩

પુરવ નવાણું સમાસર્યા, સ્વામી શ્રી રીખમ જીજુંદ;

રામ પાંડવ મુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ. શ્રીરે ૪

પુરવ પુન્ય પસાઉલે, પુંડરીક ગેરી પાયો;

ઠાંતી વીજય હરણે કરી, શ્રી સિદ્ધાયજ ગાયો. શ્રીરે ૫

— • —

સ્તવન ૭.

સીધાયજ ગેરી બેટપારે, ધન્ય ભાગ્ય અમારાં. આંકણી.

એ ઝીરીવરનો મહીમા મોટો, દેહેતા ન આવે પારા;

રાઅણુ રીખમ સમાસર્યા સ્વામી. પુરવ નવાણું વારારે ૫૦ સિં

મુજ નાયક શ્રી આદી જીતેધર ચોમખ પ્રતીમા ચારા.

આષ્ટ ધરવસુ પુત્રો ભાવે, સગકીત સુદ્ધ આધારારે. ૫૦ સિં
 ભાવ ભગતશુ પ્રભુ ગુણ ગાતાં, અપના જનમ સુધારા;
 જનના કરી ભવિષ્યન શુભાવે, નરકગતી દુરગતી વારારે. ૫૦ સિં
 દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે સુણી ગુણ તોરા;
 પતીત ઉધારોને બિરદ તુમારે, એ તીરથ જળ સારારે. ૫૦ સિં
 આઠારસે ત્યાસી માસ આરાડો, વદ આઠમ ભોમવારા;
 પ્રભુકે ચરણ પસાયથી સંધમાં, ખેમા રતન પ્રભુ પ્યારારે. ૫૦ સિં

—•—

સ્તવન ૮.

કુચર ગભારો નજરે દેખતાંછ. એ દેશી,

સગકીત દ્વાર ગભારે પેસતાંછ, પાપ પડળ ગયાં દુરરે;
 જાહન મરદેવીનો લાડણોછ, હીઠો મીઠો આનંદ પુરરે. સમ
 આયુ વરછત સાતે કરમનીછ, સાગર કોડા કોડી હીણરે;
 સ્થીતી પદમ કરણે કરીછ, વીર્ય અપુરવ મોઘર લીધરે. સમ
 જુગલ ભાગી આવે કખાયનીછ, મીઠ્યાત જાહની સાંકલ સાયરે;
 ખાર ઉધાડ્યાં શમ શંભેગનાછ. અનુભવ ભવને જેઠો નાયરે. સમ
 તોરણ ખાંધ્યું જીવદયા તણુછ, સાથીયા પુરા સરધા રૂપરે;
 ધુપ ધડી પ્રભુ ગુણ અનુમાદનાછ, ધીગુણ મંગલ અનુપરે. સ
 સંવર પાણી અંગ પખાલણેછ, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે;
 આતમ ગુણ રચી અગમદ મહમહેછ, પંચાચાર કુસમ પ્રધાનરે. સ
 ભાવ પુન્યએ પાવન. આતમાછ પુત્રો પરમશ્વર પુન્ય પવિત્રરે;
 કારણ જોગે કારજ નીપજેછ, ખીમાવિજય જીન આગમ રીતેરે સ.

સ્તવન ૯.

સ્વામીજી મુજને સિધાયજી લેઇ ચાલ, લેઇ ચાલ લેઇ ચાલરે.
 સ્વામીજી મુજને સિધાયજી લેઇ ચાલ
 બીજાં ન કરી કરે વાલમા, કેણે દીઠી છે કાલરે સ્વા० ૧
 ધોધા બંડર જઇ કરી વાલમા, મળીયો સૈયર કરે સાથરે. સ્વા० ૨
 પાલીતાણે નગરે જઇ કરી વા० સદ્ગજ થઈ મુજ આશરે. સ્વા० ૩
 જેરી દેખી લોચન ઠરપાંરે વાલમા, સદ્ગજ થયો અવતારરે. સ્વા० ૪
 છયાં દેરાં આદીનાથનાંરે વાલમા, ઉગમણે દરબારરે. સ્વા० ૫
 સુરજ કુંડમાં નાહી કરી વાલમા, પેહરવા જલદય ચીતરે. સ્વા० ૬
 કૈશર ચંદન ધરી કરી વા० પુજવા આદીજીવદરે. સ્વા० ૭
 સુરનર જન શેવા કરે વાલમા ચમર ઢાળે ઇંદ્રરે સ્વા० ૮
 કંઠે કંદોરા હીમનારે વાલમા, કંઠે નવસર હારરે. સ્વા० ૯
 આંહું બાજુમાં પેરખાં વાલમા, લીલાવટ તીલક જડાવરે. સ્વા० ૧૦
 સુરતક મુગટ હીરે જડયોરે વાલમા, કાન કુંડળ સારરે. સ્વામી० ૧૧
 કીરતી વીજ્ય હવખપનેરે વાલમા, હેજો મગજ માળરે સ્વા० ૧૨

સ્તવન ૧૦

ખનના મનોરથ સવી ફળ્યરે, સીધ્યા વધીત કાજ, પુજો०
 પ્રાપ્તિ તીરથ સાસ્વતોરે, ભવજળ તારવ ઝાઝ પુજો० ૧
 મણી માણેક મુગતાદ્ધજેરે, જડત કનકનાં કુત્ર, પુજો०
 હસર ચંદન ધરી ધણારે, બીજી વસ્તુ અમુક, પુજો० ૨
 કંઠે અંગે દાખીયોરે, આઠમ અંગે બાખ, પુજો०

આરાવથી ધઈને વરણપોરે, એ આમગની સાખ પુત્રો ૦ ૪
 બીગળ કરે ભવી લેકને એ. તેને વીગળયળ જાણુ, પુત્રો ૦
 સુક રાજથી વિસ્તર્યોએ સેતરંજય ગુણુ ખાણુ. પુત્રો ૦ ૩
 પુંડરીક ગણધરથી યયોરે, પુંડરીક ગેરી ગુણુ ધાગ; પુત્રો ૦
 સુરનાર કત એમ જાણીએ, ઉત્તમ એકવીસ નામ. પુત્રો ૦ ૫
 એ ગેરીવરના ગુણુ ધણીએ, નાણીએ નવી કહેવરાય;
 જાણે પણ કહી નહી શકેએ, યુગદ ધુડને ન્યામ. પુત્રો ૦ ૬
 ગેરીવર ફરસત નવી કર્યોએ, તે રહ્યા ગરબવાસ;
 નમન દર્શન ફરસત કર્યોએ, પુરે મનની આસ. પુત્રો ૦ ૭
 આજ મહોદય એ લહ્યોએ, પામ્યો પ્રમાદ રસાળ; પુત્રો ૦
 મણી ઉદ્યોત ગેરી શેવતાંએ, ઘેર ઘેર મંગળ માળ. પુત્રો ૦ ૮

સ્તવન ૧૧

(એ જાણે.ને અલખેશેરે, કામણુગારો કાનુંડો. એ દર્શી.
 સિદ્ધાચળ શિખરે દીયોરે, આદિશ્વર અલખેશેરે છે;
 જાણે દર્શન અમૃત પીયોરે, આદિશ્વર અલખેશેરે છે.
 શિવ સોમજશાની હાવોરે, આ. તેર કોડી મુનિ પરિવારેરે;
 આ. સિં ૧ કરે શિવ સુંદરીનું. આણું રે આ. નારદજી લાખ
 એકાણુંરે; આ. વસુદેવની નારી પ્રસિધીરે, આ. પાંત્રીસ હજાર
 તે સિધીરે આ. સિં ૨ લખ જાવનને એક કોડીરે, આ. પંચા-
 વન સહસને જાડીરે; આ. સાતસે રીતોતેર સાધુરે, આ.
 પ્રજા સાંતિ ચોમાધુ કીધુરે, આ. સિં ૩ તવ એ વસિ શિવ.

નારીરે, આં ચૈઃ સદય મુનિ દમિતારીરે; આં પ્રધુન્ન પ્રીયા
 અલીરે, આં ચૈઆલીસસે વૈદરભીરે આં સિં ૪ થા-
 વચ્ચા પુત્ર હમરે, આં શુકપરેવાજક એ ધારેરે. આં શેઠ
 ગ પણુ સત્ય ત્રિપ્પાતેરે શુભદ્રમુની સત્ય સાતેરે. આં સિં ૫
 બવ તરીઆ તિણે બવ તારણુરે, અં ગજ્યંદ્ર મ્હોદપ કારણુરે
 આં સુકરાંત અયળ અભીનદરે, અં સુમતિ શ્રેષ્ઠ બવ કંદ-
 રે. આં સિં ૬ ઈહાં બ્રાહ્મ ગયા કોઠ કોટીરે, આં અમને
 પણુ આશા માટીરે; આં સરધા સંવેગે બરીયોરે, આં પ્ર-
 માટો દરિયો તરીયોરે; આં સિં ૭ સરધાવીણુ કુણુ ઈહાં
 આયેરે, આં લધુ જળમાં કિમ તે નાવેરે; અં તિણે હા-
 થ હવે પ્રભુ આલોરે, આં સુમ વીરને હૈડે બહાલોરે આં સુ • ૮.

સ્તવન ૧૨

હાળ. તોરણુ આઈ ક્યું ચક્ષેરે. એ દેશી.

ભરતને પાટે ભુપતીરે, સિદ્ધિ વચ્ચા ઈણે ઠામ સલુણા.
 અસંખ્ય તા તિહાં લગેરે, કુઆ અજીત જિનરાય સલુણા. ૧
 જિમ જિમ એ ગીરી બેટીએરે, તીમ તીમ પાપ પદ્માય. સં
 અજીત જીનેશ્વર સાહીયોરે, યોગાસુ રહી જાય સં ૭૦ ૨
 સાગરમુનિ એક કોડીશુંરે, તોડપા કમના પાસ. સં
 પાંચ કોડી મુની રાજવચ્ચુંરે, ભરત લહ્યા શીવ વાસ. સં ૩
 આદીશ્વર ઉપગારથીરે. સત્તર કોડી સાય; સં
 અજીતસેન સિપાયજેરે, આલ્યો શીવવદ્ હાય. સં ૭૦ ૪

અજીતનાથ મુનિ યૈગનીરે પુનિમ દસ હજાર; સ૦
 આદીત્ય યસા મુક્તિ વસ્યારે, એક લાખ અણુમાર સ૦ ૭૦ ૫
 અજરાગર ખેમા કરે અગર કેત ગુણકંદ સહુણા;
 સહસ પત્ત શીવ કરે, કર્મ ક્ષય તમા કંદ સહુણા. ૭૦ ૬
 રાજ રાજેશ્વર એ ગીરીરે, નામ છે મંગળ રૂપ સહુણા;
 ગીરીવર રજતર મંજરીરે, શીશ ચઢાવે જુપ સહુણા. ૭૦ ૭
 દેવગુગાદી પુજતાંરે, કર્મ દોવે ચક્રચુર, સહુણા.
 શ્રી શુભવીર સાહીખારે, રહેજો હજડા હજુર સહુણા ૭૦ ૮

સ્તવન ૧૩.

હાળ રાગ પુરવી ધડી ધડી સાંભરે શાંતી સહુણા એ દેશી.
 ગિરિવર દરસન વીરલા પાવે, પુરવ સંચિત કર્મ ખપાવે; ગી૦ ૧
 રીખમ જીનેશ્વર પુજા રચાવે, નવ નવ નામ ગીરી ગુણ ગાવે. ગી.
 સહસ્ર કમળને મુક્તિ નિયલ ગીરી, સિદ્ધાચળ સતકુટ કહાવે. ગી૦
 ઢંક કદંબને કોડી નીવાસો, લોહીત્ય તાળ ધ્વજ સુરે ગાવે ગી૦
 ઢંકાદીક પંચ કુટ સજીવન, સુરનર મુની નામ ખપાવે. ગી૦
 રમણખાણુ જડીખુટી ગુફાઓ, રસકુંપીકા ઇલા તખાવે ગી૦ ૩
 પશુ પુન્યવંતા પ્રાણી પાવે, પુન્ય કારણુ પ્રભુ પુજા રચાવે. ગી૦
 દશ કોટી શ્રાવકને જમાડે, જૈન તિરથ જાત્રા કરી આવે ગિ ૪
 તેથી એક રૂની દાન દિવંતા, લાભ ધણે સિદ્ધાચળ યાવે, ગિરી૦
 ચંદ્રશેખર નિજ ભગનીરયુ ભોગી તેપણુ એ ગીરી માસે જાવે ગિ. ૫
 ચપાર હતપારા નર પરદારા, દેવ ગુરુ દ્રવ્ય ચોરી ખાવે, ગિરી૦

ચેતર કારતકી પુનઃ જન્મ, તપ જપ ધ્યાનથી પાપ જસાવે. ગિ ૬
 શ્રીખગસેન જન આદે અસંખ્યા, તીર્થકર મુક્તિ સુખ પાવે ગિ ૭
 શીવ વહુ વરવા ગંડપએ ગીરી, શ્રી શુભ વીર વચન રસ ગાવે
 ગીરીવર હંસ વીરસા પાવે. ૭

શ્રી તિર્થમાઝાનું સ્તવન.

સેતુનું શ્રીખમ સમાસચ્છા, જલા ગુણ જશ્યાર.

સીધ્યા સાષ્ટ અનંત, તીર્થ તે નમુર.

તીન હયાણુ તીહાં યયાં, મુગતે ગપારે;

નેગાસર ગીરનાર.

તીર્થ ૧

અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગીરી શેહેરોરે;

જારતે જારવ્યા ખીંગ.

તીર્થ ૨

આપ્તુ એમુખ આતિ જસો, ત્રીભુવન તીસોરે;

વીમલ વસે વસ્તુપાસ.

તીર્થ ૩

સમિત સીખર સોહાગણો, રણીઆમણોરે;

સીધ્યા તીર્થકર વીસ.

તીર્થ ૪

નગરી અંપા નીરખીએ, હછડે હરખીએરે;

સીધ્યા શ્રી વાસુપૂજ્ય.

તીર્થ ૫

પુરવ હીશા પાવાપુરી મીધે મરીરે;

મુગતિ ગયા મહાવીર.

તીર્થ ૬

જેસલમર બુઢાગીએ, દુખ વાગીએરે;		
અરીહંત બીંબ અનેક.	તીરથ૦	૭
વાંકાનેરજ વંદીએ, ચીર નંદીએરે;		
અરિહંત દેરાં આઠ.	તીરથ૦	૮
સોરીસરે સંખેસરે, પંચાસરેરે;		
ફલોધી થંબણ પાસ.	તીરથ૦	૯
અંતરીક અળવરે, અમી ઝરેરે;		
છરાવલો જગનાથ.	તીરથ૦	૧૦
ત્રિલોક્ય દીપક દેહરે, જાત્રા કરેરે;		
રાણુકપુરેરી સહેસ.	તીરથ૦	૧૧
નાડુલાઈ બદવો, ગોડી સ્તવોરે;		
શ્રીવરઠાણો પાસ.	તીરથ૦	૧૨
નંદીસરાં દેહરાં, બાવન બલાંરે;		
શ્યક કુંડલે ચ્યાર ચ્યાર.	તીરથ૦	૧૩
સાસ્વતી અસાસ્વતી, પ્રતીગા છતીરે;		
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ.	તીરથ૦	૧૪
તીરથ જાત્રા ફળ તીહાં, હોજો મુજ ષહાંરે;		
સમય સુંદર કહે એગ, તીરથ તે નમુરે. તીરથ ૧૫		

ગરિનાર તીર્થ સ્તવન.

તોરણથી રથ ફેરી આલ્યા કંથરે,

પ્રીતમજી

આઠ ભવની પ્રીતડી તોડી તંત.	મારા પ્રીતમજી.
નવમ ભવ પણ નેહ ન આણ્યો મુજરે	પ્રીતમજી;
તો યે કારણુ એટલું આવવુંતુજ	મારા પ્રીતમજી.
એક પોકાર સુણી તીર્યંચનો ધમરે	પ્રીતમજી;
મુઠો અબળા રાતી પ્રભુજી કીમ	મારા પ્રીતમજી;
ખટ જીવના રખવાળમાં સીરદારરે	પ્રીતમજી;
તો કેમ વીલવતી સ્વામી મુઠો નાર	મારા પ્રીતમજી.
શીવ વધુ કેરુ એવું કેવું રૂપરે	પ્રીતમજી;
મુજ મુકીને ચીતમાં ધરી જીન જુપ	મારા પ્રીતમજી.
જીનજી લીએ સહસાવનમાં વ્રત બારરે	પ્રીતમજી;
ધાતી કરમ ખપાવીને નીરધાર	મારા પ્રીતમજી.
કેવળ ચીધી અનંતી પરગટ કીપરે	પ્રીતમજી;
જાણી રાજીલ ઇમ પ્રતીયા લીધ	મારા પ્રીતમજી.
જે પ્રભુજીએ કીધું કરવું તેહરે	પ્રીતમજી;
એમ ઠહી વરતધરે થઇ પ્રભુ પાસે જેહ.	મારા પ્રીતમજી.
પ્રભુ પેહેલાં નીજ સોડયવું જોવા રૂપરે	પ્રીતમજી;
દેવળ માન લહી થઇ સીદ સ્વરૂપ	મારા પ્રીતમજી.
શીવ વધુ વગીઆ જીનવર હૃતમ નેમરે	પ્રીતમજી;
પમ કહે પ્રભુ રાખો અવીચળ પ્રેમ	મારા પ્રીતમજી.

— ૦ —

સમેતશીખરજીનું સ્તવન.

મર્ધ પુજો બાલ સમતસીખર ગીરી ઉપર પાસજી આગળા;

જીન ભગતે લાલ કરતાં જીન પદ પાવે ટળે ભવ આંખળા, આંકણી
 હકરી પાળી દરસણ કરીએ, ભવ ભવ સંચીત પાતિક હરીએ; ૧
 નીજ આતમ પુન્ય રસે બરીએ; જમ પુજો લાલ. ૨
 એ ગીરીવર નીત્ય સેવા કીજે, જમ શિવ સુખડાં કરમાં લીજે;
 ચીદાનંદ સુધારમે નીત્ય પીજે, જઈ પુજો લાલ. ૩
 જહાં સીવરમણી વરવા આચ્છા, અજીતાદીક વીશે જીનરાયા;
 બહુ મુનીવર જીત સીવ વધુ પાયા, જઈ પુજો લાલ. ૪
 તેને એ ઉતમ ગીરી જાણે, કરે સેવા આતમ કરી રમાણે;
 એ ફરી ફરી નહીં આવે ટાંણે, જમ પુજો લાલ. ૫
 તુમે ધન કંન કંચનની માયા, કરતાં અસુચી કીની કાયા;
 કેમ તરશે વીણ એ ગીરી રાયા, જમ પુજો લાલ. ૬
 ઇમ શુભ મતી વચન સુણી તાજ, એ બજો જગગરુ આતમ રાજ
 ગીરી ફરસે ધરી ગન સુચી ગાજ, જમ પુજો લાલ. ૭
 સંવતસર ચીખી ગજચંદ સમ, ફાગણ સુદી તીજ બુધવાર મમ.
 ગીરી દરસણ કરતા ચીત રમ, જઈ પુજો લાલ. ૮
 પ્રજુપદ પદ્મ તણી સેવા, કરતા નીત્ય લહીએ શીવ મેવા;
 હે રૂપ વીજય મુજ તે હેવા, જમ પુજો લાલ. ૯

—•—

અષ્ટાપદજીનું સ્તવનં.

કુચાર ગંભારો નજરે દેખતાંજી. એ દેશી.

ચહ અઠ દસ દાય વંદીએજી, વરતગાન જગદીશરે;
 આષ્ટાપદ ગીરી ઉપરેજી, નગતાં વાઘે જગીશરે.
 ભરત ભરતપતી જીન મુખેજી, ઉચરીયાં વ્રતખારરે;
 દર્શન શુદ્ધિને કારણેજી, આવીસ પ્રભુનો વીહારરે. ચહ ૨
 હિયપણે કોસ તીગ ઠહુંજી, યોગન એક વીસ્તારરે;
 નિજ નિજ ગાન પ્રમાણુ બરાવીયાંજી, ખાંચિસ્વ પરઉપગારરે. ચહ ૩
 અજીતાદીક ચહદા હીણેજી, પશ્ચિમ પડનાઈ આઠરે;
 અનાંત આદે દસ ઊતરેજી, પુર્વે રીખમ વીર પાઠરે; ચહ ૪
 રીખમ અજીત પુર્વે રહાજી, એ પણ આગમ પાઠરે;
 આત્મશક્તિ કરે જાતાજી, તે જાવ મુક્તિ વરે હણી આઠરે. ચહ ૫
 દેખો અમંખો શ્રી સિદ્ધાચજી, હુઆ અસંખ્ય ઉદ્ધારરે;
 આજ દીને પણ એણે ગીરીજી, જનમન એવ ઉધારરે; ચહ ૬
 રહેશે ઉત્સરપીણી લગેજી, દેવ મહીમા ચણુ દાખીરે;
 ખોંહનીસઘાદિક થીર પણેજી, વસુદેવ હોંડતી સાખરે. ચહ ૭
 કેવળી જીન મુખ મં સુણ્યુંજી, એણે વીધે પાઠ પઠાયરે;
 શ્રી મુખવીર વચન રસેજી, ગાયા રીખમ શીવ ઠાયરે. ચહ ૮

—•—

આબુજીનું રતવન.

કાષ્ઠ લો પરવત ધુધલોરે એ દેશી.

આબુ અચલ રળીઆગણીરે લોલ, દેલવાડે મનોહર. મુખકારીર.

વાલીએ જેસર ધરચુરે લેલ, દેવસ દીગે ચ્યાર બલીહારી, આંકણી.
 બાવ ધરીને ભટ્ટીએરે લેલ, ૫૦
 બાર પદશાહ વસ કરીરે લેલ, વીમલ મંત્રીસર સાર ૫૦
 તેણે પ્રાસાદ નીપાછએરે લેલ, રીખબ જગદાધાર ૫૦ આં ૨
 તેહ ચેલ્યામાં જીવરે લેલ આહસેને છોતર સુખકારી ૦
 જેહ દીઠે પ્રભુ સંરેરેલેલ, માહ ક્યો જીવે જેર, ૫૦ આં ૩
 દ્રવ્ય બરી ધરતી બલીરે લેલ, લીધો દેવસ કાજ ૫૦
 ચેત તીહાં મંડાવીઉરે લેલ, લેવા સિવપુર રાજ ૫૦ આં ૪
 પંદરશે કારીગરેરે લેલ દેવી ધરા પ્રત્યેક ૫૦
 તેમ મરદન કારક વળીરે લેલ, વસ્તુપાલએ વીવેક ૫૦ આં ૫
 કારણી વોરણી તીહાં કરીરે લેલ, દીઠાં બંને તેવાત; ૫૦
 પશુ નવી જાએ મુખે કહીરે લેલ, સુર ગુર સમ વીખ્યાત ૫૦ આં ૬
 ત્રણે વરસે નીપન્યોરે લેલ, તે પ્રાસાદ ઉતમ; ૫૦
 બારકોડી ત્રેપન લક્ષનેરે લેલ, ખરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ. ૫૦ આં ૭
 દેરાણી જેઠાણીના ગોખલારે લેલ, દેખતાં હરખ તે થાય; ૫૦
 લાખ અઠાર ખરચીઆરે લેલ, ખનખન એહની માય. ૫૦ આં ૮
 મુજનાયકનેમી સરે લેલ, જનમ થકી જમ ચાર; ૫૦
 નીમ સતારમણી થયારે લેલ, ગુણ અનંત આધાર. ૫૦ આં ૯
 ચ્યારસેને અડસઠ બલારે લેલ, જીવર જીંબ વીરાજ; ૫૦
 આજ બલે મેં ભેટીઆરે લેલ, પાપ ગયાં પાતાલ. ૫૦ આં ૧૦
 રીખબ ધાતુ ગયી દેહરે લેલ, એકસો પીસતાળીશ જીંબ; ૫૦
 બોમુખ ચેલ્ય જુહારીએરે લેલ, મરધરમાં ને અંબ. ૫૦ આં ૧૧

બાણ કાઢીસગીઆ તેહમાંરે લોલ, અગન્યાશી જીનરાય સુ.
 અચક્કગઢે બહુ જીનવરાંરે લોલ, વંડુ તેહના પાય. બ૦ આ. ૧૨
 બાણમયી પરમસરે લોલ, અદ્ભુત સજ્જ સ્વરૂપ. સુ.
 ચક્રમુખ જીન વહતાંરે લોલ, યાજે નીજગુણ જુગ બ૦ આ. ૧૩
 અદારશેને અદારમાંરે લોલ, અર્ધતર વદી ત્રીજ દીન; સુ.
 પાલણપુરમાં સંઘસરે લોલ, પ્રણમી થયો ધન ધન. બ૦ આ. ૧૪
 તેમ સાંતી જમદીસરે લોલ, જાત્રા કરી અદ્ભુત; સુ.
 જે દેખી જીન સાંભરેરે લોલ, સેવ કરે પુરહુત. બ૦ આ. ૧૫
 ઈમ જાણી આણુ તણીરે લોલ, જાત્રા કરસે નેહ; સુ.
 જીન ઉત્તમ પદ પાગથેરે લોલ, પદ્મ પીજમ ફેકહે તેહ. બ૦ આ. ૧૬

રાણકપુરનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રણીબાગણુંરે લાલ, શ્રી આદીસર દેવ મન પ્રાણુરે;
 ઉત્તંગ તોરણ દેહેરે લાલ, નીરખીને નીલ મવ. મન. ૦ શ્રી. ૧
 ચક્રવીશ મંડપ ચઢી દીસેરે લાલ, ચક્રમુખ પ્રતીમા ચાર; મન. ૦
 ત્રીજુવન દીપક દેહેરે લાલ, સમાવડ નહોં સંસાર. મન. ૦ શ્રી. ૨
 દેહરી ચક્રાસી દીપતરીરે લાલ, માંડવો અષ્ટપદ મર; મન. ૦
 બલે જુહાસ્યાં બુંદરાંરે લાલ, સુતાં ઉઠી સવેર. મન. ૦ શ્રી. ૩
 દેસ જાણી સો દેહરાંરે લાલ, ખાટો દેશ મવાડ; મન. ૦
 લાખ નવાણું લગાવીયારે લાલ, ધન ખરણે પોરવાડ. મન. ૦ શ્રી. ૪
 આતર વસહી ખાંતસરે લાલ, નીરખતાં મુખ થાય; મન. ૦

પાંચ પ્રસાદ બીજા વળીરે લાલ, જોતાં પાતીક જામ મં. શ્રી. ૧
 આજ કુતારથ હું થયોરે લાલ, આજ થયો આણુંદ; મનં
 યાત્રા કરી જીવર તણીરે લાલ, દુર ગયું દુઃખ દંદ. મનં શ્રી ૬
 સેવત સોલને છોહોતરીરે લાલ, ગાગસર માસ માજર; મનં
 રાણકપુર યાત્રા કરીરે લાલ, સમય સુંદર સુખકાર. મનં શ્રી. ૭

ચોવીસ તીરથંકરોનાં નામ.

રીતવદનનાં સ્તવન.

સ્તવન ૧.

મહાવીરેહ ક્ષેત્ર સેહાગણું. એ દશી.

જગજીવન જગ વહાલહો, મરદેવીનો નંદલાલરે;
 મુખ દીઠે મુખ ઉપજેરે, દરસણુ અતિહી આણુંદ લાલરે. જમ. ૧
 આંખડી આંખુજ પાંખડી, અષ્ટગી સરી સમ બાલ લાલરે;
 વદન તે સારદ ચંદલો, વાણી અતિ રસાલ લાલરે. જમ. ૨
 લક્ષણુ અંગે વીરાજતાં અઢીપ સહસ ઉદાર લાલરે;
 રેખા કર ચરણાદીકે, અર્ભીતર નહીં પાર લાલરે. જમ. ૩
 હૈંદ્ર ચંદ્ર રવી ગીરી તણા, ગુણુ લખ ધડયું અંગ લાલરે;
 ભાગ્ય કીહાં થકી આવીયું, અચરીજ એહ ઉતંગ લાલરે. જ. ૪
 ગુણુ સધળા અંગે કર્યા, દુર કર્યા સર્વ દોખ લાલરે;
 વાચક જશ વીજયે યુગ્યો, દેજો મુખનો પોખ લાલરે. જમ. ૫

સ્તવન ૨

રીખમ જીલુંદશું પ્રીતડી, કીમ કીન હો કહો ચતુર વીચાર;
 પ્રભુજી જમ અળગા વસ્યા, તીહાંકણ નવી હો કો વચન ઉચ્ચાર.
 રીખમ જીલુંદશું પ્રીતડી, એ આંકણી.
 કાગળ પણ પહોંચે નહી, નવી પોહોચે હો તીહાં કો પરધાન;
 જે પોહોચે તુમ સખા, નવી બાપે હો કોનો વીવધાન રીખ. ૨
 પ્રીત કરે તે રાગીઆ, જીનવરજીહો તુમ છો વીતરંગ;
 પ્રીતડી નહ અરાગીથી, મીઝવી વીતેહો લોકોતર માગ. રીખ ૩
 પ્રીતી અનાદીની વીખ બચી, તે હો કરવા મુજ બાપ;
 કરવી નીરવિખ પ્રીતડી, કિણુ બાતે કહો બને બનાવ. રીખ ૪
 પ્રીત અનંતી પરચકી, જે તોડેહો વ નોડે એહ; પરમ પુરુષથી
 રાગતા; એક તરત હો દાખી ગુણ ગેહ. રીખ. ૫
 પ્રભુજીને અવિલંબતા, નિજ પ્રભુતાહો પ્રગટે ગુણ રાશ; દેવચંદની
 સેવના; દેજો મુઝહો અવીચળ સુખવાસ. રીખ. ૬

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે. તુજ અનંત અપાર;
 તે સાંભળતાં ઉપન્દારે. રચી તિણે પાર ઉતાર,
 અજીત જીન તારજ્યોરે. તારજો દીન દયાળ અજી. ૧
 ન ન કારણ એહનોરે. સામગ્રી સંયોગ;
 મીઝતાં કાર્ય નીપજરે, કરતા તણે પ્રયોગ. અજી. ૨
 કાર્ય સિદ્ધિ કરતા વસુરે, લહિ કારણ સંયોગ;
 નિજપદ કારક પ્રભુ ગિદ્યારે, હોય નિમિત્ત હમોગ, અજી. ૩
 અજકુલ ગતી કેસરી બહેરે, નિજપદ સિંહની;

હાલ તીમ પ્રભુ ભક્તે ભરી લહેરે, આતમ શક્તિ સંગે. ૪
 કારણ પદ કર્તા પછેરે, કરી આરોપ અભેદ;
 નિજ પદ અરથી પ્રભુ યકીરે, કરે અતેક હિમેદ. અશ્રુ ૫
 એહેવા પરમાતમ પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
 રૂપાદ્વાદ સતા રસીરે, અસલ અખંડ અનુપ. અશ્રુ ૬
 આરોપિત મુખ ભગ ટક્યો, બાર્યો અવ્યાખાધ;
 ભગ્યો અભિલાષીપણીરે, કરતા સાધન સાખ્ય. અશ્રુ ૭
 આહકતા સ્વામીત્વરે, વ્યાપક ભિક્તા ભાવ;
 કારણતા કારણ દશારે, સઠળ અહું નીજ ભાવ. અશ્રુ ૮
 અહ ભાસ રત્નગણ્યતારે, દાનાદક પરશ્યામ;
 સઠળ થમા સતારશીરે, જિનવર દરિશણ્ય પાગી. અશ્રુ ૯
 નિશ્ય નિર્ધામક માહણ્યરે, પૈય ગોમાધાર;
 દેવચંદ્ર સુખ સાગરે, ભવ ખમ દાતાર. અશ્રુ ૧૦

સંભવનાથનું રતનન.

સાહિબ સાંભળોરે સંભવ અરજ અગારી,
 ભવોભવ હું બખ્યોરે, ન લહી શેવા તુગારી;
 નરકની ગોદમાંરે, તિહાં હું બહુ ભવ બમીયો,
 તુમ વિના હુણ સહ્યારે, અહનિશ ક્રોધે ખમખમીયો. સાં ૧
 હંદ્રી વશ પડ્યોરે, પાપ્યાવૃત્ત નવી મુસે,
 તસ પશ્યુ નવી ગણ્યારે હણીયા યાવર હુંસે;

મત પણુ ચીત નવી પયારે જીજી માયુ ન જાણું,
 પાપની ગોઠડીરે તીહાં મે હધડલું જોઈયું. સાહીબ. ૨
 ચોરી મે કરીરે, ચઢીહ અદત ન ટાળ્યું,
 શ્રીજીન આંજુસુરે મે નવ સેજમ પાળ્યું;
 મધુકર તણી પરેરે, શુષ ન અહાર ગવેખ્યો,
 રસના લાલચેરે, નીરસ પોંડ ઉવેખ્યો. સાહીબ. ૩
 નરભવ દોહીસોરે, પામી માહ વસ પડીઓ,
 પરશ્વી દખ્ખેરે, મુજ મન તીહાં જમ અડીયો;
 કામ ન કો સયારે, પાપે પોંડ મેં બરીયો,
 શુષ ખુષ નવ રહીરે, તેણે નવ આતમ તાપો. સાહીબ. ૪
 લક્ષ્મીની લાલચેરે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
 તોપણુ નરી મળીરે, મળી તો નવી રહી રાખી;
 જે જન અભીજણેરે, તેતો તેહથી નાસે,
 તણુ સગ જે ગણેરે. તેહને નિત રહે પાસે. સાહીબ. ૫
 ખન ખન તે નારે, એહનો માહ વીછોડી,
 વિષય નીચારીરે, જેહને ધર્મમાં જોડી:
 અમક્ષતે મેં બખ્યારે, રાત્રી ભોજન કીધાં,
 વ્રત નવ પાળીયારે, જેહવાં મુજથી લીધાં. સાહીબ. ૬
 એમ અનંત બખ્યોરે, જામતાં સાહીબ મળીયો,
 તુમ વિના કોણુ દીપેરે, જોષ રચણુ મુજ બળીયો;
 સંભવ આપજોરે, ચરણુ કમળ તુમ શિવા,
 નય એમ વીનવેરે, સુણજો દેવાધી દેવા. સાહીબ. ૭

સુમતીનાથનું સ્તવન.

હાંઝરીયા મુનીવરની. એ દેશી.

સુમતીનાથ ગુણુશુ મીલીછ, વાધે મુજ મન પ્રીત,

તેલ બિંદુ જેમ વિસ્તરેછ, જલ માંહી બધી રીત;

સોભાગી છનશુ સાગ્યે અવીહડ રંગ. ૧

સજનશુ ને પ્રીતડીછ, છાની તે રહાય;

પરીમલ કસ્તૂરી તણીછ, મહીમા એમ કહેવાય. સોં ૨

આંગુલીએ નવી મર હંકાએ, છાપડીએ રવી તેજ;

આંજલી માંહી નેમ ગગન માએ, મુજ મન તેમ પ્રભુ હેજ.

હુએ છપન અધર અરણ્યવર, ખાતાં પાન સુરંગ;

પીવત ભરભર પ્રભુગુણુ પાલે, તેમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સોં ૩

દાંડી ઈક્ષુ પરાવરયુછ, નરહે લહી વિસ્તાર,

વાચક જશ કહે પ્રભુગુણેછ, તેમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોં ૪

— ૦ —

ચંદ્રપ્રમુજીનું સ્તવન.

રાયછ અમને હીએ આણી કે. એ દેશી.

છનછ ચંદ્ર પ્રભુ અવધારે કે, નાથ નીહાલજોરે લોલ;

અમણી બિરદ ગરીબનીવાજની વાચા પાળજોરે લોલ. ૧

હરખે હું તમ શરણે આયો કે, મુજને રાખજો લોલરે;

આરદા ચોર મુગલ ને ખૂંડા કે, તેને દૂર નાખજોરે લોલ. ૨

પ્રભુજી પંચ તણી પરસંશા કે, રૂડી થાપજોરે ભોભ; ૩
 માહન મહેર કરીને મુજને, દરીશન આપજોરે ભોભ. ૩
 તારક તુમ પાલવ મેં જાણ્યો કે, હવે મને વારજોરે ભોભ; ૪
 કુતરી કુમતી યજ છે કેડે કે, તેને વારજોરે ભોભ. ૪
 સુંદરી સુમતી સોહાગણ સારીકે, પ્યારી છે ધણુંરે ભોભ; ૫
 તાતજી તે વિણુ જીવે ચઢદ ભુવન કેર આગણુંરે ભોભ. ૫
 ભખગુણ ભખમણ રાણીએ જાયા કે, મુજ મન આવજોરે ભોભ; ૬
 અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે સુખડી લાવજોરે ભોભ. ૬
 દીપતી દોહસો ધનુષ પરીમાણુ કે, પ્રભુજીની દહડીરે ભોભ; ૭
 કેવતી દસ પુરવ ભખ માને કે, આપુષ વેલડીરે ભોભ. ૭
 નિગુણી નીરાગી પણ રાગી કે, મન માંહે રહ્યોરે ભોભ; ૮
 શુભ શુર મુગતીવિજય સુપસાય કે, રામ સુખ લહ્યોરે ભોભ. ૮

—o—

શ્રેયાંસજીનાં સ્તવન.

કરમ ન છુટેરે પ્રાણીયા. એ દશી.

તુમ બહુ મંત્રીરે સાહીયા, મહારે તો મન એક;
 તુમ વીણુ બીજોરે નવી ગમ, એ મુજ માટીરે ટેક.
 શ્રી શ્રેયાંસ કીયા કરો.

આકાશી

મન રાખો તુમે સર્વ તણાં, પણ કીહાંએક ગલી જાય;
 ભલયાવી ભખ ભોકને, સાખી સહજ ન થાએ.
 શુભ ભારે જન મન રહો, પણ ત્રીહુ કાલ વેરાગ;

શ્રી. ૧

ચીત તુમારે સમુદ્રનો, કોઈ ન પાછરે ત્યાગ.	શ્રી. ૩
એહવા શું ચીત મમવ્યું, કેમવ્યું પેહેમાં ન કાંઈ;	
સૌવક નીપટ અમુજ છે, નીરવહર્યો તુમ સોંપ.	શ્રી. ૪
નીશાળી મુર કેમ ગીસે, પણ ગળવાનો એકાંત;	
વાચક જશ કહે મુજ મીઠ્યો, ભગતી તે કામણુ વંત.	શ્રી. ૫

વાસુપુજ્યજીનું રતવન.

વાસુપુજ્ય જીન ત્રિભુવન સ્વામી, ધન નામી પરનામીરે;	
નિરાકાર સાકાર સચેવન, કરમ કરમ ફળ કામીરે.	વા. ૧
નિરાકાર અભેદ સંમાહક, બેદ આહુક સાકારોરે;	
દર્શન જ્ઞાન કુભેદે ચેતન, વસ્તુ ચકણુ વ્યાપારોરે.	વા. ૨
કર્તા પરીણામી પરીણામા, કર્મ જે જીવે કરીએરે;	
એક અનેક રૂપ નય વાદે, નિયતે નય અનુસરિયેરે.	વા. ૩
કુઃખ સુખ રૂપ કરમ ફળ જાણો, નિશ્ચય એક આણુંદોરે;	
ચેતનત્ત્વ પરિણામ ન ચુકે, ચેતન કહે જીન ચંદોરે.	વા. ૪
પરિણામિ ચેતન પરિણામા, જ્ઞાન કરમ ફળ જાતીરે;	
જ્ઞાન કરમ ફળ ચેતન કહીએ, લેજો તેહ મનાવીરે.	વા. ૫
આત્મજ્ઞાની શ્રવણ કુહાવે, ળીજન તો દ્રવ્ય લીંગીરે;	
વસ્તુ તેજે વસ્તુ પ્રકાસે, આનંદધન ગતિ સંગીરે.	વા. ૬

શાંતીનાથજીનું સ્તવન.

ધન દીન વેશા ધન ધડી તેહ, અચીરાનો નંદન જનજી
 બેટચુંજી; લહીસુંરે સુખ દેખી મુખચંદ, વીરહ આયનાં દુઃખ
 સખી વેઠચુંજી. ૧ જાણ્યોરે જોણે તુજ ગુણુ લેશ, ખીજારે
 રસ તેહને મન નવી ગમજી; આખ્યોરે જોણે અમી લવલેશ
 બાઠશ બુકસ તસ ન રચે કેમજી. ૨ તુજ સગકીત રસ સ્વા-
 દનો જાણુ, પાપકુ ભગતે બહુ દીન સેવીયુજી; સેવા જે કર-
 મને જોગે તોહ, વાંછે તે સગકીત અમૃત ધુરે લાસજી ૩
 તાહર ધ્યાન તે સગકીત રૂપ. તેહજ જ્ઞાનને ચારીત્ર તેહ છેજ;
 તેહથીરે જાણે સધળા પાપ, ધ્યાતારે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેજી.
 ૪ દેખીરે અદ્ભુત તાહર રૂપ, અચરીત્રે બવીકા રૂપી પદ
 વરેજી, તાહરી ગત પું જાણે હો દેવ, સમરણુ બજન તે વાચક
 જશ કરેજી. ૫

મહિનાથજીનું સ્તવન.

એક અંધારી જોરડી. એ દેશી.

મીથીત્રા નગરીરે આવતર્યા, યાને કુંભ નરેશરનંદ;
 મંછન સોહર કળસ તણુ, તે નીલ વરણુ સુખકંદ. ૧
 મક્ષી જીતેખર મન વર્યો, નેહી ગણી સમ આરીહંત;

૬૫૬ ધરણુનોરે કારણથી, પ્રભુ કુમરી રૂપ ધરંત. ગદ્દી. ૨
 સદસ પંચાવનરે વરસ સુણોરે, આયુ તાણું પરિગાણ્ય;
 ગાત પ્રભાવતીએ ઉર ધર્યો, પણ વીસ ધનુશનુ માણ્ય. મં ૩
 સદસ પંચાવનરે સાધવીએ, ને મુની આળીસ દગ્ગર;
 સમન શીખરેરે મુગતી, ત્રીણ જીવન આધાર. મદલી. ૪
 આડમય દાળીરે આપ થકી, જેમ બાંધી અવીહડ પ્રીત;
 રામવિજયના સાહીબાનીરે, છે અવિચળ એજ રીત. મં ૫

—૦—

નેમનાથજીનાં સ્તવન.

આવે જગાઈ પ્રાહ્ણ્યા. એ દેશી.

નરખ્યો નેગી છણુદરે અરીહંતાજી, રાજેમતી ક્યો ત્યાગ.

ભગવંતાજી.

બ્રહ્મચારી સંજમ ગ્રહો, અરીં. અનુક્રમે થયા વીતરાગ. ભગં ૧

અક આગર સીંહાસને, અરીં. પાઠ પીઠ સંકત. ભગં

છલ ચાલે આકાશમાં અરીં. દેવ દુહંબી વરદુત. ભગં ૨

સદસ જોમણ દૂજ સોહતો, અરીં. પ્રભુ આગળ ચાલંતા; ભગં

કનક કમળ તવ ઉપરે, અરીં. વિચરે પાપ ઠવંતા. ભગં ૩

ચ્યાર મુખે દેષ દેશના, અરીં. ત્રિણ ગઢ ઝાક ઝમાલ. ભગં ૪

કેશરી ભરમ મુનરવા, અરીં. વાઘે નહીં કોઈ કાળ. ભગં ૫

કાંટાપણું ઊંધા દોઈ, અરીં. વિષય અનુકુલ. ભગં

અરીં તું સમકાળે ફળે, અરીં. વાયુ નહીં પ્રતીકુલ. ભગં ૬

ગાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અરી૦ વણી હોધ શું રસાલ; ભાગ૦
 પાંખી દેઈ સુપ્રદક્ષણા, અરી૦ વક્ષ નમ્ર અમરાલ. ભાગ૦ ૬
 જન હૃતમ પદ્મની અરી૦ શેવા કરે સુર કોઈ; ભાગ૦
 ચાર નીકાયનાજ ધન્યથી, અરી૦ ચેલ વક્ષ તિમ જોડી. ભાગ૦ ૭

સ્તવન ૨

સામળીઓ સાગી ને હું તો રાગી, વાહારે મારા સંજસ શું રહ
 સાગી. સામળીઓ લ્યાગીને હું તો રાગી. ૨૬.
 વા૦ મારો નેમ નગીનો રાગી, વા૦ મા૦ સુંદર રયામ. સોભાગી;
 વા૦ મા૦ સંજમ લીએ વડ બાગી. સામળીઓ૦ ૨
 વા૦ મા૦ ગઢ ગીરનારની ખાટે, ખાહન મને મળશે હવે એ વાટે;
 જઈ હું તો હાથ મક્કાવીસ માથે. સામળીઓ૦ ૩
 જધરે હવે રાજ્યુલ નેમની પાસે, લીઓરે હવે સંજમ અતી ઉત્તાસે;
 હારે નેમનાથ પેઢેલી શીવ જાસે, સામળીઓ૦ ૪
 વા૦ મા૦ દંપતીશીવસુખ મલીઓ, વા. મા. વીરહ દાવદલ ટળીઓ
 મા૦ મા૦ અગરો લગો ગુણ બરીઓ સામળીઓ૦ ૫
 વા. કેહે દીપ સુણો એક મારી, વા. તુમ તારી રાજ્યુલ નારી;
 વાહારે તુમ હમને ધરો ખાહવારી. સામળીઓ ૬

પાર્શ્વનાથજીનાં સ્તવન.

સજની મારી પાસ જીતેશ્વર પુજારે, સ. જગમાં દેવ નહુજારે;

- સ. સારંગપુર શક્તિશાસ્ત્રે, સ. પુત્રો દોષ પ્રકારોરે;
 સ. જીન પડિમા જ્યકારોરે, સ. વારી જાઉ વાર હજારોરે. આંકણી.
 સ. ગણુધર સુત્રે વખાણીરે, સ. સિદ્ધની ઉપમા આણીરે;
 સ. સમકિતની વૃદ્ધિ કારોરે, સ. તે કિમ જાસે નિવારોરે. સં ૨
 સ. ભગવર્થ અંગે ધારોરે, સ. ચારણ મુની અધિકારોરે;
 સ. જીન પડિમા જીન સરખીરે, સ. સુત્ર ઉવાઘ નરખીરે. સં ૩
 સ. રામપસેણી ભાખિરે, સ. જીવાબીગમ દાખીરે;
 સ. વેવહારે પણુ આખીરે, સ. સુદ્ધી પડિમા સાખીરે. સં ૪
 સ. જંખુપત્તિ ઠાણુંગરે, સ. જ્યેષ્ઠે દસમું અંગરે;
 સ. માહનિસિયે વિચારોરે. સ. પુત્રનો અધિકારોરે. સં ૫
 સ. સાતમ અંગે વિખ્યાતરે, સ. આણુંદ શ્રાવક વાતરે;
 સ. અનૌથી પડીમા વારોરે, સ. સુદ્ધા સમકિત ધારોરે. સં ૬
 સ. જ્ઞાતા પાઠ દેખાવેરે, સ. કુમતિ ભરમ ન જાવેરે;
 સ. જ્યેમ અનેક સુત ભાખેરે, સ. કો હવે કોનો વાંકરે, સં ૭
 સ. અરચ્યા અરોચક થાશેરે, સ. નવ દંડકમાં જાસ્યેરે;
 સ. જીવ કરમ વશ જાણોરે, સ. કુણુ કુગક કુણુ દાંણોરે. સં ૮
 સ. જીનવર સેવા સારોરે, સ. વિષ કરો પરીહારોરે;
 સ. સેવા જ્યે અધિક ભાવરે, સ. ભવજીન તરવા નાવરે. સં ૯
 સ. મણી ઉઘાત પ્રણુ સાચોરે, સ. જોયો હિરો જાચોરે;
 સ. સંકા મન નવી લાવોરે, સં શું ઝાઝું કેહેવાવોરે, સં ૧૦

સ્તવન. ૨

પાસજી વાગાજીના નંદકે, સુણુજ્યો વીનતીરે લોચક

મહારા પાસજીરે લોલ.

જનજી તેવીસમા જન પાસકે, આશા મુજ પુરવેરે લોલ.

મહારા પાસજીરે લોલ

જનજી ઈહભવ પરભવ, દુઃખ દોહગ સર્વ ચુરવેરે લોલ. મહારાં

જનજી આઠ પ્રાતી હાર્યસું, જગમાં તું જ્યોરે લોલ. મહારાં

જનજી તાહરી વૃક્ષ અશોકથી સોઠ ફરે ગયોરે લોલ. મહારા

જનજી જનકત પ્રણામ ગીર્વાણુ, કુસુમ વ્રષ્ટી કરેરે લોલ. મહારાં

જનજી દિવ્ય દ્વની સુર પુર, કે વાંળી સ્વરેરે લોલ. મહારાં

જનજી ચામર કેરી હોર, ચલતી એમ કરેરે લોલ. મહારાં

જનજી નમ ને અગપરે તે બરી, ઉધરગતી લહેરે લોલ. મહારાં

જનજી પાદ પીઠ સિંહાસન, વ્યંતર વીરચીરે લોલ. મહારાં

જનજી તીહાં ખસી જનરાજ, ભવિ દેશના દીઓરે લોલ. મહારાં

જનજી બામંડલ સીર પુઠે, સુર્ય પુરે તપેરે લોલ. મહારાં

જનજી નરખી હરખી દેવકે, તે ભવમાં અટરે લોલ. મહારાં

જનજી દેવ દુહંબીનો નાદ, ગંબીર ગાત્રે ધણેરે લોલ. મહારાં

જનજી ત્રણ જન કહે તુજકે, ત્રીજુવન પતી પહોરે લોલ. મહારાં

જનજી એ ઠકુરાઈ તુજકે. ખીજે નવી અટરે લોલ. મહારાં

જનજી રાગી દેખી દેવકે, તે ભવમાં અટરે લોલ. મહારાં

જનજી પુજક નિંદક દોષકે, તોહરે રામપણેરે લોલ. મહારાં

જનજી કમઠ ધરણુપતિ ઉપર, સંગ ચીત ગણેરે લોલ. મહારાં

જનજી પથુ ઉત્તમ તુજ પાદ, પદ્મ શેવા કરેરે લોલ. મહારાં

જનજી તેહ સ્વભાવે ભવ્ય કે, ભવ સાયર તરેરે લોલ. મહારાં

મહાવીરસ્વામીનાં સ્તવન.

વીરજી સુભો એક વિનતી માગી, વાત વિચારો તુમે ધણીરે;
 વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, જાવજળ પાર ઉતારાનેરે;
 એ આંકણી.

પરીબ્રમણ મં અનંતારે કીધા, હજુએ ના આવ્યો છેડલોરે;
 તુમતો યયા પ્રજા સિધ નીરંજન, હમ તો અનંતા ભવ ભમ્યારે.
 વીર૦ ૧

તુમ હમ વાર અનંતી બેળા, રમીઆ સંસારીપણેરે;
 તેહ પ્રીત ને પુરણ પાળો, તો હમને તુમ સમ કરારે વીર૦ ૨
 તુમ સમ હમને જોગ ના જાણો. તો કાંઈ થોડું દીજીએરે;
 ભવો ભવ તુમ ચરણાંની શેવા, પામી હમ ધણું મીજીએરે.
 વીર૦ ૩

ઈંદ્ર જાળીજો કેહેતોરે આવ્યો, ગણધર પદ તેહને દીએરે;
 અરજીન માલીને ને પુર પાપી, તેહને જન તુમ ઉધર્યો.
 વીર૦ ૪

અંદનખાળાએ અડદના ખાકુલ પડીલાભ્યા તુમને પ્રભુરે;
 તેહને સાહુ નીસાચીર કીધી, શીવવધુ સાથે ભેજતીરે, વીર૦ ૫
 ચરણે અંદ કોશીયો ડશીએ, કલપ આઠમ તે ગયોરે;
 શુણ્વતો તમારા પ્રજા મુખથી સુણીને, આંતી તુમ સનમુખ રહ્યોરે.
 વીર૦ ૬

નીરંજન પ્રજા નામ ધરાવો, તો સદુને સરખા ગણ્યોરે;

નેહ ભાવ પ્રભુ દૂર કરીને, મુજશુ રક્ષા એક મકશુંરે, વીરં ૭
 માઠા વેલા તુમહીજ તારણ હવે ત્રિવંશ શા કારણરે;
 જ્ઞાન લણ્યા જાવના પાપ મીઠાવે, વારીજાઈ વીર તોરા વારણરે
 વીરં ૮

સ્તવન. ૨

ગીરગારે ગણુ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન જીનરાપારે;
 સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી નીમલ થાયે કાપારે. ગીં ૧
 તુમ ગુણુ ગંગા જલે, હું ઝીલી નીરમત્ત થાઈરે;
 અવર ન ધધે આદરું, નીશ દીન તોરા ગુણુ ગાઈરે. ગીં ૨
 ઝીલ્યા જે ગંગા જલે, તેજીવર જલ નથી પેસેરે;
 જે માલતી કુલે માહીઆ, તેં જાઉત જઈ નથી જોસેરે. ગીં ૩
 એમ અમ તુમ ગુણુ ગોઠશું રંગ રાખ્યા તે વળી માખ્યારે;
 તે કેમ પરસુર આદરે, જે પરનારી વસ રાખ્યારે. ગીં ૪
 તું ગતી તું ગતી આશરો, તું આલંબન મુજ ખાશરે;
 માયક જશ કહે માહરે, તું જીવ જીવન આધારોરે ગીં ૫

સ્તવન. ૩

સીધારથનારે નંદન વીનવું, વીનતડી અવધાર;
 જાવ મંડપમારે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવરાય. સીધાં ૧
 જણુ રતન શ્રી મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે સંતાપ;

દાન દેખાંતારે પ્રભુ કસ કેશી, આપો પદવી આજ. સીધાં ૨
 ચરણ અંગુઠે તે મર કંપાવીઆ, માંડયા સુરનાજ માન;
 આટ્ટ કરમના તે ઝગડા જીતવા, દીધાં વરશીદાન. સીધાં ૩
 સાસન નાયક સીવ સુખ દાયક, ત્રીસલા કુખે રતન;
 સીધારથતોરે વંસ દીવાલીઆ, પ્રભુજી તમને ધન ધન. સીધાં ૪
 વાચક શીખરે કીરતીવિજય ગુર, પ્રણમ તાસ પસાય;
 ધરમ તથા એજીન ચોતીસમા, વીનયવિજે ગુણ માય. સીધાં ૫

—૦—

સ્તવન. ૪

દાળ-વિગળાયળ વેગે વધાવો, એ દેશી,
 ચક્રમાસી પારણું આવે, કરી વિનતી નીજ ઘેર જાવે;
 પ્રીયા પુત્રને વાત જણાવે, પટકુલ જશી પથરાવેરે;
 મહાવીર બ્રહ્મ ઘેર આવે, જીરણ શેઠ જાવના ભાવેરે. માં ૧
 હમી શેરીએ જળ છટકાવે, જાપ કેતકી કુલ ખીછાવે;
 નીજ ધર તોરણ બંધાવે મવા મીઠાઈ થાળ ભરાવેરે. માં ૨
 અરિહાને દાનજ દીને, દેતાં ને દેખી રીજે;
 ખટ માસી રોગ હરીજે, સીને દાયક ભવ ત્રીજેરે. માં ૩
 તે જીનવર સનમુખ જાવું, મુજ મંદરીએ પથરાવું;
 પારણું ભલી ભાંજત કરાવું જુગતે જીન પુજા રચાવુંરે. માં ૪
 પછે પ્રભુને વળાવા જમણું, કર જોડી સાગા રહીશું;
 નમી વંદી પાવન ધર્મશું, વિરતી આતી રંગે વહીરશું. માં ૫

હયા દાન ખીગા શીત્ર ખરથું, ઉપદેશ સજનને કરથું;
 સલ જ્ઞાન દીશા અનુસરથું, અનુકંપા લક્ષણ વરથું. માં ૬
 ઝોગ જીવ શેઠ વદંતાં, પરીણામની ખરે ચદંતાં;
 શાવકની શીખે હરંતાં, દેવ દુહંભી નાદ સુણંતાં. માં ૭
 ઠરી આયુ પુરણ શુભ ભાને, સુર લોક અચ્યુતે જાવે;
 સાતા વંદની સુખ પાવે, શુભ વીર વચન રસ ગાવે. માં ૮

દીવાળીનાં સ્તવન.

(વાલાજીની વાટડી અમ્મ જ્ઞાતાં. એ દેસી.

જમ જીવર જગ હિતકારીરે. કરે શેવા સુર અવતારીરે,
 જોતમ પમુહા ગણધારી, સનેહી વરજી જમકારીરે. ૧
 અતરંગ રિપુને ત્રશેરે. તપ કોપા ટોપે નિયાસેરે;
 લલ્ય કેવળ નાંચુ ઉલાસે. સનેહી. ૨
 કડીલંકે વાદ વદાયરે પણ જીન સાધે ન ધરાયરે;
 તિજી હરી લંછન પ્રભુ પાય, સનેહી ૩
 સતિ સુર વહુ ચેઈ ચેઈ કારારે જળ પકજની પર ન્યારારે,
 તજી તુષ્ટ્યા ભોગ લીકારા. સનેહી ૪
 પ્રભુ દેશના અમૃત ધારારે જીન ધર્મ વિષે રથ કારારે.
 જીજી તાર્યા મધ કુમારા. સનેહી ૫
 જોતામને કેવળ આલીરે વર્યા સાંતીએ શિવ વનમાળીરે;
 કરે ઉત્તમ ભોલ દીવાળી. સનેહી ૬

અતરંગ અલછની વારીરે, શુભ સજનને ઉપગારીરે;
ઠહે વીર પ્રભુ દિતકારી.

સનેહી૦ ૭

—૦—

સ્તવન. ૨

ધન ધન મંગલ સકલ દીન, પુણ્ય પ્રભતે ચાલે;

આજ મારે દીવાળી અજવાળી. આજ ૧

ગાવો ગીત વધાવો ગુરને, માતીડે યાલ પુરાવો,

ચાર ચાર અંગે ચતુર સોભાસણ ચરણ કમળ ચીત સારીરે. આજ ૨

ધન ધુઓ ધનતેરસ દીન કાલે કાળીઅઉદસ;

પાપ હણીજે પોસો કીજે કર્મ મલો સર્વે ટાળીરે. આજ ૩

અમારેતો પરવ દીવાળી, ફરતી ઝાઝ ઝગાળી;

ઘેર ઘેરતો દીવડીઆ ઝળકે રાત દીસે અજવાળીરે આજ ૪

અમાસની પાછત્રડી રાતે આઠ કરમ જે ટાળી,

શ્રી ગહાવીર નીરનાણે પહોત્યા; અજરાગર સુખકારીરે આજ ૫

પડવે તો વળી જુહાર પટોળાં, એ રીત રૂડી સારી;

ગુર ગહતમના ચરણ પખાળી, રાઝ પામી રહીઆળીરે આજ ૬

બીજ તો વળી બાવલ બીજ. જેનારડી અતી વહાલી.

એ પાંચ દીન હોએરે પનોતા એવે હરખે ગાધરે. આજ ૭

હરખવિજેના પંડીત બોલે કરોને સેવ સુહાલી,

રૂપ વિજેના પંડીત બોલે, ને ને વાજે તાળીરે. આજ ૮

સ્તવન ૩.

મારે દીવાળીરે થઇ આજ, પ્રભુ મુખ જોવાને;
 સર્પાં સર્પારે સેવકનાં કાજ, બાવ દુખ જોવાને. ૨૪.
 ગહાવીર સ્વામી મુગતે પહોલ્યા, ગૌતમ કેવળ માનરે;
 ધન અગાંસ દીવાળી મારે વીર પ્રભુ નીરવાણુ. જન. ૧
 ચારિત્ર પાળ્યાં નીરમળાં ને, ટાળ્યા વિખપ કખયારે;
 એવા મુનીને વંદીએતો, ઉતારે બવ પાર. જન. ૨
 બાકુળ હોયો વીરજીને ને, તારી ચંદનબાળારે;
 કેવળ ક્ષણ પ્રભુ મુગતે પોહોલ્યા, પામ્યા બવનો પાર. જન. ૩
 એવા મુનીને વંદીએ જે, પંચ માને ધરતારે;
 સમવસરણુ દેઈ દેશનારે પ્રભુ તાર્યાં નર ને નાર જન. ૪
 ચાવીસગા જીનેસરને મુગતી તણા દાતારે,
 કર જોડી કવી એમ બહુરે પ્રભુ ફનીઆ ફેરો ટાળ જન. ૫

 પરશુરણ સ્તવનો.

સ્તવન. ૧

જગત ગુરુ જીતવર જપકામી, સેવો તુમ. બાપે નરનારી;
 આશારે હેની ચોરાશી વારી, જગત ગુરુ. એ આંકણી ૨૪. ૧
 જળચંદન કુચુમ કરીએ, હુપ દીપ અક્ષત ભરીએ;

સ્તવન ૬.

વંદાવનના વાશિરે. ઐ દેશી.

ઐ વૃત જગમાં દીવો મરે પ્યારે ઐ વૃત જગમાં દીવો,
 પરમાતમ પુણ્યને વિધીયું, ગુરુ આગળ વૃત લીજે;
 અતિચાર પણ દુર કરીને, પરદારા દુર કીજે. મરે પ્યારે.
 નીજ નારી સંતોષી શ્રાવક, આર્ણવૃત એય પાળે;
 દેવ તિગ્રી નર નારી નજરે, રૂપ રંગ નવી ધારે. મરે પ્યારે. ૧
 વરતને પીડા કામની કીડા, દુરગંધા જે બાળી;
 નાશાપિણ્ય નારી પણ રાગે, પાસકમાં ટાળી. મરે પ્યારે.
 વિધવા નારી બાળ કુંભારી, વેસ્વા પણ પરભતી;
 રંગે રાતી દુર્બળ છાતી, નર મારણ્ય ઐ કાતી. મરે પ્યારે. ૨
 પરનારી હેત શ્રાવકને, નવ વાડયો નીરધારી;
 નારાયણ એડા મહારાજે, કન્યાદાન નીવારી. મરે પ્યારે. ૩
 ભરતરાયને રાજ્ય બગારી, રાગ રહ્યા વનવાસે;
 ખર દુખાય નારી સપીકારી, દેખી ન પડ્યા પાસે મરે પ્યારે. ૪
 દશ શિર રાવણ રણમાં રાખ્યો; શીતા સતીમાં મારી;
 સર્વ થકી જો બદ્ધ વૃત પાળે, નાવે દાન હેમ દોરી મરે પ્યારે. ૫
 વૈતરણીની વેદના ગાંઢે, વૃત બાળે તે પેસે;
 વિરતીરે પરણ્યામ કરીને, ઇંદ્ર સભામાં બેસે. મરે પ્યારે. ૬
 મદિરા ગાંડધી વેદ પુતણિ, પાપ ધણું પરદારા;
 વિષ કન્યા રડાપણ્ય એધા, વૃત બંજક અવતારા. મરે પ્યારે. ૭
 મત સંભાળે પાપ પખાળે, સુરતર વંછીત સાંભો;

કલ્પતરુ હજી દાપક એ વૃત, જગ જથ કીરતી બ.લે. મરે ખારે ૮
 દશમે અંગે બત્રીસ ઉપમ, શીળવતી વૃત પાળી;
 નાથ નીહળી ચરણે આપ્યો, નેહ નગર તુમ બાળી. મરે ખારે ૯
 હાથી મુખશે દાણો નિકશે. કિડી કુટુંબ સહુ ખાને;
 શ્રી શુભ વીર જીનેશ્વરસાહીજી, શોભા અગ શીરપાને. મરે ખારે ૧૦

સ્તવન. ૬

મારા આંખાના માંડવલા હેઠ. એ દેશી.

ગન માહનજી જગ તાત, વાત સુણો જન રાજજીરે;
 નતી મળીએ આ સંસાર, તુમ્હ સરીખો શ્રી નાથજીરે,
 કશાગર ધુપ દશાંગ, ઉખેલી દર વીનતીરે;
 તુઆ તરણી રસ લીન, હું રજખો આરે ગતીરે,
 તીર્યેય તરુનાં મુગ, રાખી રહ્યો ધન ઉપરેરે,
 પેચેદ્રી ફણીધર રૂપ, ધન રેખી ગમતા કરેરે. મન માહન ૧
 મુર લોભી છે સંસાર, ધન સંસારી ધન સંહરેરે;
 તીજો ભવ સગરાદિલ, સાધુ ચિરત્રને સાંભળેરેરે.
 નરભવ માંહે ધન કાજ, ઝાઝ ચઢ્યો રણુમાં પડ્યોરે;
 નિય સેવા મુકી લાજ, રાજ્ય રસે રણુમાં પડ્યોરે. મન માહન ૨
 સંસાર માંહી એક સાર, જાણી કંચન કાગનીરે;
 ન ગણી જપમાળા એક, નાથ નિરંજન નામનીરે.
 જાગ્યે મળિયા ભગવાન, અવસર પામી વ્રત આદરેરે;
 ખયે નરકે સંમન થેઠ, સાંભળી લોભથી હસરેરે. મન માહન ૩

નવ વિધ પરિચલ પરીમાણુ આણુઢાલિકની પરેરે;
 અથવા છમ્મકા પરિમાણુ, વણુ ધન દીક ઉચરેરે.
 ગળી સામાન્ય ખટ ભેદ ઉત્તર ચોસઠ ઢાખીયારે;
 દશ વૈકાળીક નિરણુતિ, બદ્ર બાહુ ગુરુ બાખીયારે. મન મોહન. ૪
 પરિમાણુથી અનિકું હોય, તેા તિરયે જલ્લ વાવરેરે;
 રોકાએ ભવનું પાપ, છાપ ખરી જીનની ધરેરે.
 ધન શેઠ ધરી ધનમાન, ચિત્રાવેલીને પરીહરિરે;
 શુભ વીર પ્રભુને ધ્યાન, સંતોષે શિવ સુંદરીરે. મન મોહન. ૫

—o—

સ્તવન. ૭

દાખ-મગરા બારસે નાખ્યો, એ દશી.

ઉત્તમ દુગ પુજા કીલે મુની મુનીને દાન સદા દીલે;
 બારમ વ્રત લાવે લીજેરે, આવક વૃત સુરતક દુળીયા.
 મન મોહન ગળીએ. આવક ૦ ૧
 દેશ કાળ સરખા કમીએ, ઉત્તર પારણી દાન દીલે;
 ભેઠમાં પણ નવી અતિયરીએ. આવક ૦ ૨
 વિનતી કરી મુનીને લાવે, બસણ આસન દાવે;
 પડી લાભે પોતે ભાવે. આવક ૦ ૩
 દશ ડગલાં પુંઠે જાવે, મુની દાને જ નવી આવે;
 વૃત ધારી તે નવી આવે. આવક ૦ ૪
 મુની આજે જ મ દિશી દેખી, ચોસઠ પારણુ દિધી બાખી

નૈવેદ્ય ફળ આગળ કરીએ.

જગત ૦ ૩

ઘેષ ઘેષ ભાવ પુળ સારી, નાટક ગીતને મનોહારી;

તીહાં સુધી કરો હીતકારી.

જગત ૦ ૩

ભાવથી દીવ્ય પુળ કરશે, તે ભવ સાગરને તરશે;

સરસ શીવ સુંદરીને વરશે.

જગત ૦ ૪

વીસ ઉદ્દેસાથી સાર, મુતરનીસી થશે મનોહાર;

બહુ બહો રૂપ વીજ્ય પાર.

જગત ૦ ૫

— ૦ —

સ્તવન. ૨

પાહાલે અમૃત પાઈ ઊછેર્યાં, બહાલે મારે અમનેરે. એ દશી.

આવો આવો જસોદાના કંથ અમઘેર આવેરે;

બગતી વછળ ભેગવંત, નાથ શે નાવેરે.

એમ ચંદનગાળાને ખોલડે પ્રભુ આવીરે;

મુકી બાકુળ માટે પાછા વળી ખોલાવીરે.

આવો ૦ ૧

મંડેત કરીને સ્વામી ગયા હુમ વનમાંરે;

થઈ કેવળી કેવળી ક્રીષ્ણ ખરીને મનમાંરે;

એમ કુશર કરા કીચ કરીને કુશુરે,

તોએ પહોલે વ્રત આતિયાર થકી હું હુશુરે. આવો ૦ ૨

જીવ હિંસાના પયખાણુ યુગથી કરીએરે,

કુવિહં તીવેહેણું પાઠ સદા અનુસરીએરે;

માશી ખાજો વિહલ નીચી ભક્ષ હીંસા ટાણરે,

સર્વા વિશ્વા કેરી જીવ દયા નીલ પાણુરે
 દશ અંદરુઆ દશ ઠાગ બાંબીને રહીએરે,
 જીવ જોયે એહલી વાત કેને ન કહીએરે;
 વધ બંધનતે છ વીછેદ બાર ન બરીએરે,
 જાત પાણીનો વીછેદ પશુને ન કરીએરે,
 મોડીક દેવ ગુરૂ મીઠ્યાત ત્યાશી ભેદરે,
 તુમ આગળ સુણુતાં આજ હોય વીછેદરે,
 એમાસે પણ બહુ કાજ જયણા પાણુરે,
 પગલે પગલે માહારાજ વ્રત અજવાણુરે.
 એક સાસ માંડી સો વાર સગરૂ તમનેરે,
 અંદનબાળા નેત્રું સાર આપો અગનેરે;
 માછી હરીબળ ફળદાય એ અંત પાણીરે,
 શુભ વીર ચરણ રુપસાય નિત્ય દીવાળીરે,

આવો. ૩

આવો. ૪

આવો. ૫

આવો. ૬

સ્તવન ૩.

(સુણા ગોવાલાણી ગોંરસડાં વાળીરે ઉભી રહેને. એ દેશી.)

હો સંહિગજ પરમાતમ પુન્ન્યાનું ફળ મુજ આપો;

હો સાહિગજ લાખેણી પુજરે શે ફળ નાપો. એ આંકણી.

ઉત્તમ ઉત્તમ ફળ હું લાવું, અરિહાને આગળ મુકાવું;

આગળ વિધી પુન વિરચાવું, ઉમો રહીને ભાવના ભાવું. હો. ૧

જિનવર જિન આગમ એક રૂપે, સેવંતા ન પડો ભવ કુપે;

આરાધન ફળ તેહનાંકહીએ, આ ભવ માંડી મુખીયાં યઈએ. હો. ૨

પાળવ સુર કોઠે તે જાવે, ઈદ્રાદિક અપહર મુખ પાવે;
 તિકાં પશુ જિન પુજા વિચારવે, જિતમ કુળમાં જમ જીવનવે. હોં
 તિકાં રાજ્ય રિક્ત પરિહર રંગે, આગમ સુણનાં સદગુણ સંગે;
 આગમશું રાગ વણી ધરતા, જિન આગમ જીન પુજા કરતા. હોં
 સિકાંત લખાવીને પુનઃ, તવ કમ સકળ દરે કુનઃ;
 લહે કેવળ ચરણ ધરમ પામી, શુભ તિર મળેજો બીજામી. હોં

— ૦ —

સ્તવન. ૪

હાજ-રાગ સારંગ, દાપક દીલ વશીઆ. એ દેશી.
 સમવસણ સુરવર રચેરે, પુજા કુસ અંસેશ: સાહિબશીવવશીયા;
 રાપપશેણી સુત્રગારે, કરે સુરયાન વિવેશ. સાં ૧
 પુજવની પુજા તીગ કરીરે, કરે આશા પરીમાણ. સાં
 ચાર દશા વીગજાતમારે, હિંસાએ પચખાણ. સાં ૨
 આશ કરે અરિહા તણીરે, પંચ તજ અતિયાજ. સાં
 તુમ સરીખો દીઠો નહોરે, જગમાં દેવ દયાપ. સાં ૩
 વરસી વરસ્યા તે સખરે, વિપ્ર મયો પરદેશ. સાં
 સંજગ લેઈ સુખ્યો ક્યોરે, લાખીણો દેખ ખેશ. સાં ૪
 હું પણ તે દીન કેમ ગતીરે, કેવળી જગ જનરાજ. સાં
 સાસન દેખી તાહરે, આગ્યો તુમ શીર લાજ. સાં ૫
 એ વતથી શીવ મુખ લહોરે, જિગ મહાનંદ કુમાર. સાં
 શ્રી શુભ બીર જીનેશ્વરે, અમને પણ આધાર. સાં ૬

— ૦ —

ધર્મદાસ ગણી છે સાખી.

સાવક ૦ ૫

એકાદશ પડિયા વહિવા, મુર હપસર્ગ નાં પડિયા;

કાગદેવ પ્રભુ મુખ ચડીયા.

સાવક ૦ ૬

મુખકર શેઠ ગમે મુમતે, કું પશુ પાહું જી મુમતે;

શ્રી શુભ વીર પ્રભુ બન્તે.

સાવક ૦ ૭

---o---

સ્તવન. ૮.

હાળ અનીહારે વલોછ વાચ છે વાંસળીરે. જી રક્ષી.

અનીહારે ધુપ ધરો જિન આગજરે,

કૃત્તાગર ધુપ દશાંગ, અણી બલી ગુણકાણીરે;

અનીહારે ધુપધાણુ તે રચણિ બડચુંરે,

ધડયું જાત્યમધ કનકાંગ.

એણી ૦ ૧

અનીહારે મુનીવર રૂપ ન દાખયેરે,

થિતી બંધ પુરવતી રીત.

૩

અનીહારે બધાદય ગુણ કાણિ પંચમરે,

હમે ખાયક શેણી વહીત.

૪

અનીહારે સોળ સાગંતને ભાળવીરે;

વચે ઘેરી હણ્યા બહી ભાગ.

૫

અનીહારે નાઠા આઠે સેનાપતીરે;

નવમાને ખીજે ભાગ.

૬

અનીહારે મહમાશા બગે જી બહેરે;

ચરણે નરની ગતી જાણ્યું.

અનીહારે રજરેખા સમ ક્રોધછેરે;

કંઠ યંત્ર સમાણે ગાન.

અનીહારે ગાયા ગોમુત્ર સારખીરે;

છે લોભ તે ખંજરુ રંગ.

અનીહારે મુનીવર ખાહ તે નાસવેરે;

રહી શ્રી શુભ વીરને સંગ.

ત્રિશી૦ •

વસંત.

વસંત પંચમીને નહતમ જેત્ર, લગન લીઓ નીરધાર; લલના
હો મરી લલનારે, આવ્યો આવ્યો માસ વસંત, વસંતર
વીવા આદ્યો હો, સૌ સાજન મળી તોરણ આવે, પસુંડે
માંડ્યો પોકાર. વસંતર વીવા૦ ૧ લીલા પીળા વાંસ રંગાવો
ચોરી ચિતરાવો ચાર લલના; બાવે તે દેવતા પેઠ બણે છે
મંગળ ગાવે તે સાખીઓ ચ્યાર વસંત૦ ૨ આઠ ભવની
કું નાચી તમારી, શોરે હમારો વાંક. લલના; બવો ભવની
કું દાશી તુમારી, કાળો છે કામણુમારો. વસંત૦ ૩ નેમળ
હોવામાં કોવે બરાણા, સંસારમાં નહીં સાર લલના; રથ
વાળી નેમ ગીરનારે આદ્યા, રેતી રહે રાજુલનાર. વસંત ૪
રાજુલ આલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચડપાં ધડ ગીરનાર લલના
કરજોડી હત્તમ પાયે લાગુ, સાચો છે દીન દયાલ. વસંત૦ ૫

પરચુરણ નાનાં સ્તવનો.

૫૬ ૧.

રહો રહોરે જાદવરાએ દોઝેધડીયાં, દોઝે ધડીઆંરે આજ
આર ધડીયાં રહો રહોરે. આંકણી. પ્રેમકા પ્યાલા બોહોત
મશાલા, પીવત મધુરી સેલડીયાં. રહો. ૧ હાથથુ હાથ
મીઝાઈ દીયો સાહી, કુત્રડાં પીઝાવું સેજડીયાં. રહો. ૨
રાણુત્ર છોડી ચલે ગીરનારે દીપતા મોહન વેલડીયાં. રહો. ૩
૩૫ચંદ કહે નાથ નિરંજન, મુક્તિ વધુ ગુણુ શેલડીયાં. રહો. ૪

૫૭ ૨.

લાગી તેરે દરસકી ખુમારીઆં, લાગી તેરે. ટેક.
બાંગ ધંતુરે મુને કેફ ન બાને, ખીન કેફે સુખ ખીસારીઆંરે
લાગી. ગાનકે જાન બાપી બરી મારે, મારી માહે પ્રેમમી કટા
રીઆરે. લાગી. ૨ તુ મી તુંગી કરતાં મધન બઓ હે ૩૫ચંદ
ખીયા વારીયારે. લાગી. ૩

૫૮ ૩.

કીને દેખા અમરા સ્વામી, સ્વામીજી અંતરજામીરે, કીને
ટેક. આઠ બવકી પ્રીત પ્રકાશી, નવમ ગયા શીવ ગામીરે. કીને.
૧ સેસાવનકી કુંજ મલનમ, મળ્યા મુને અંતરજામીરે. કીને. ૨
આપ ચલે ગીરનારકે ઉપર નાપી તારી કેવળ પામીરે. કીને. ૩
કહે નથુ પ્રભુ તેમ નગીનો, કહું છું આજ શીર નામીરે, કીને. ૪

૫૬ ૪૦

જીવો મારી સર્થમાં, દીવે ગોડીયાજી કેવારે ૨૬.

વરખડી પ્રભુ આપ ખીરાજી, છાજી દેવાથી કેવારે. જીવો ૧
 કેસર ચંદન બાધરે કચોળાં, બેળી મુગંધ ખતસરે. જીવો ૨
 આંગી રચે. માગર ગજસુસકી, પુગ્ન કરોતે નવ આંગરે. જીવો ૩
 નથુ કલ્પણા કવી દીપતેઆવક કહું, સરધાયા સગદીત પાવુંરે. જીવો.

૫૬ ૪૧

લેતા જાઓરે સામળીઆ ખીડી પાનનકી ખીડી પાનનકીરે; ૫
 દીલ જાનનકી. લેતાં ૨૬. કથારે ચુના લવંગ સોપારી, વા-
 રી તેરે દીલ જાનનકી. લેતાં ૧ તાલ અડંગ સરણાષ સ-
 રોહા, બાજી ખતી રંગ તનનકી લેતાં ૨ સંસાવનકી કુંજ
 ગલનમ, લાગી ઝરી શુભ ધ્યાનનકી લેતા. ૩ કહે નથુ પ્ર-
 ભુ ધર્મ પ્રકાશીક, હું ખતીહારી કેવળ માનનકી લેતાં ૪

૫૬ ૪૨

ઘર ઘર નહીં આવે અવસર, ઘેર ઘર નહીં આવે ૨૬.
 જ્યુ જાણે તીર્થ કરલે બસાઈ, જતગ જનમ મુખ પાવે.
 અવસર ૧ તન ધન જોખન સખદી જુઠો, પ્રાણ પલકમ
 જાવે. અવસર ૨ તન છુટે ધન કોણ કાગકો, કાયકુ
 કૃપણ કહાવે. અવસર ૩ જાકો દીલમ સાચ ખસતહે લાકુ
 જુઠ ન જાવે. અવસર ૪ આણુધન પ્રભુ ચલત પંથમે,
 સગર સગર મુણ ગાવે. અવસર ૫

૫૬ ૭

ગતજ--રાત્રુત્ર પોકારે નેમ પીયા ઝોરી ક્યા હમી, મેરે
હોડકુ ચત્રે ચુક અગશે ક્યા પડી; રાત્રુત્ર ૦ ૧ હુમ આશખી
નીરાશ ઉદારીનતા ધડી ખારા બસ નહોં અમેરા પ્રીતમ
પીડમે પડી રાત્રુત્ર ૦ ૨ અગસે રહ્યા ન જાયે પ્રીતમ તુમ
ખીના ધડી; રાગ લીછએ દયાળ દયા ધર્મ આદરી. રાત્રુત્ર ૦
૩ નિશદીન તુમેગ નામ દેવે માનકી ઝમી; મુનીચંદ્રવીજે
ચરયુ ઠગળ ચીતમે ધરી રાત્રુત્ર ૦ ૪

૫૬ ૮

હારે પ્રભુ ભજસે મેરા દીલ રાજી, આંકણી આઠ રો-
હોરકી ચોસઠ ધડીયાં દો ધડીયાં જીન સાજીરે હારે ૦ ૧ દાન
પુન કહું મમં કરસે, માહ માયાકુ લાગીરે હારે ૦ ૨ આણું
દધન કહે સમજ સમજ લે, આખર જોવેગા બાજીરે હારે ૦ ૩

૫૬ ૯

ખીરાતો બંગલેમે, ખીરાતો મંત્રીરમે; પ્રભુ જોડીયા હો
પારસનાય. ખી ૦ ચુવા ચુવા ચદન જોર અરગળ, કે-
સરમે ગરકાવ. ખી ૦ ૧ રચે નેકો પ્રભુજીરે જીન ખીરાતો,
માતડિયાં તપેરે ત્રિજાટ. ખી ૦ ૨ ભવ ગરમેખી આપ
પડશે હે, બાંહે પકડ મુજ તાર. ખી ૦ ૩ રૂપચંદ કહે
નાય નિરંગન; તરણ તારણ મુજ તાર. ખી ૦ ૪

૫૬ ૧૦

કેરખા--બલાજી મેરા નેમ ચલો ગીરનાર, એકેલી જનન-

સે મોગે રાજ્યુલ હબી અરજ કરેછે, બાજાજી મેરી અ-
રજ સુધા મહારાજ. એકેલી ૦ ૧ તોરણ આજે ચલે રથ
ફેરી, બાજાજીકાંતો પથુ વનકી સુની છે પોકાર. એકેલી ૦
૨ સેસાવનકી કુંજ ગજનમ, બાજાજી વાંતો પંચ મહાવ્રત
ધાર. એકેલી ૦ ૩ હરખચંદ પ્રભુ રાજ્યુલ વીનવે, બાજાજી
મરો હજો મુકીમ વાવ. એકેલી ૦ ૪

૫૬ ૧૨

રાગ ખીમાશ — પ્રભુજીકે દરિસન પાયો, આજ મેં પ્રભુ
જીકે દરિસન પાયો ટેક. વંધીત પુરણ પાશ ચીંતામણી; દે-
ખત ફરીત ગમાયો. આજ ૧ માહની મુરત મહિમા સા-
ગર; કીતી સગ જીગ છાઓ. આજ ૨ બાનું ચંદ પ્રભુ શન-
કા સંગદુ આનંદ અધીક ઉપાયો. આજ ૦ ૩

૫૬ ૧૨

નિરંજન સાહીવારે સાહી, મરા દુકલા મુજરા લેત. ટેક.
તુમજો તિરપદા દેવતારે, અમ ગીરીવરકા માર;
શમજુમ શમજુમ મહતા ગરસે, કાંઈ ઠગઠમ નાચે માર. નિરં ૧
અમ ગુણુ કાળી કોવલીરે, પ્રભુ ગુણુ આંખા માહોર;
ગાંજરા કે જોરસે, કાંઈ કરને લાગ્યા શેર. નિરંજન ૦ ૨
તુમ જો અગર દેવતારે, અમ દેશરડા છોડ;
કનક કચેલી લેઈ હાથમાં, કાંઈ પુજી કરે રંગરોલ. નિરંજન ૦ ૩
તુમ જો મોતલકી લરીરે, અમગુણુ જીંડા માર;

રૂપચંદ્રી એહી ચરજ હે, દીલભર દીલભર દરીસન દો નિર ૪

૫૩ ૧૩

આગ રહ્યો દીલ બાગમ, સુન પ્યારા જનજી આંકળી.

સુન સુન કલીઓ તોરો ચરણ ચઢાયું, ગુણ અનંતા તોરે રાગમ.

સુન. ૧ મરદેવી નંદન આદીજીવેચર. જેલ અનંતા તોરે રાગમ.

સુન. ૨ રૂપચંદ્ર કહે નાથ નિરંજન, જીહું વીકસીત વન કાગમ.

સુન. ૩

૫૬ ૧૪

અખધુસો જોગી ગુર મરા, ઉત પદકા કરે નીવેડા. અખધુ ટેકા

તરવર એક મુલ પીન છાહ્યા, જિન કુલે કલ લાગ્યા;

સાખા પલ નદી કંઈ ઉતકુ. અમ્ર ગગને લગ્ય; અં ૧

તરવર એક પંછિ દોડે જોડે, એક ગુર એક ચેત્રા;

ચેત્રેને જુગ સુણ સુણ ખાયા, ગુર નીરંતર જેલા. અં ૨

ગગન મંડલમ અધણિય કુવા, ઉવાં હે અમીકા વાસા;

સુગરા હોએ સો બર બર પીવે, નુગરા જનવે પીયાસા. અં ૩

ગગન મંડલમ ગડિ જિહાની, ધરતી દુધ જગાયા;

માખન થાશે વિરલા પાયા, છાશ જગત બરગાયા. અં ૪

થડ જિન પત્ર પત્ર જિન તુળા, જિન જીભ્યા ગુણ ગાવે;

ગાવણ વાલેકુ રૂપ ન રેખા, સદગુર સોહી જતાવે. અં ૫

આતમ અનુભવ જિના નહી જાને, અંતર જોત જગાવે;

ધટ અંતર પરજે સોહી મુરત, આનંદધન પદ પાવે. અં ૬

૫૬ ૧૫

રાગ સામરી — કુમકુમને પગલે, પધારો રાજ કુમકુમને
 પગલે ટેક. સંસાર છેડી સંજગ આદરવા, દાન દીધાં ઢગલે.
 પધારો. ૧ સીનીકા દેવી સહેન પુરપલે, પ્રભુ ખેરી કરો
 રાખલે. પધારો. ૨ વન જઈ પ્રભુ દીક્ષા લીની, ઉપજે માન
 નેષ્ટાં ડગલે પધારો ૩ કરગ ખપાવી કેવળ લીધું, માલે
 પોહોત્યા તે તો એક મગલે. પધારો. ૪ નથુ કલ્યાણુહે &
 ચેતનને, તું તો એવા પ્રભુ ભગલે, પધારો. ૫

૫૬ ૧૬

અંતર એક મીટ્યો નહી મનકો, ઉપર તન ક્યા ધે પારે.
 અંતર૦ ટેક. શેળ શણુગાર સજીરે શરીરપર, મુખમાં કાચમે
 નોયારે. અંતર૦ ૧ અગર અંતર અગીજ અરગજ, ગંદી
 દેહ સંગ ખાજારે અંતર૦ ૨ સરસ હાર કરી તનને પોસે,
 તીરીઆ પત્તગપર સોયારે. અંતર૦ ૩ કહે જીનદાસ જે
 અક્ષય અમરપદ જગ નીરખ્યા તજ રાયારે. અંતર. ૪

૫૬ ૧૭

બલીકારી ભણી વારી, મહાવીર તારી સમે વરસણુરી, બ-
 લીકારી આંકણી. વણુ મઠ ઉપર તખ્ત ખીરાજે, બેઠી છે
 પુરખદા વારી. મહાં ૧ વાણી જોજન સહુ કોઈ સાંભળે,
 તાર્યાં છે નારને નારી ૨ આનંદધન પ્રભુ એણી પેરે ખાલે;
 આવા તે મગન નીવારી મહાં ૩

૫૪ ૧૮

સગર સગર જીવા શ્રીનવકાર; એ પદ તો તેરો કાજ સુધા-
રે સખી; પાવે બવ જલકો તું પાર. સમર૦ દેવ ધર્મે ગુરુ દ્રઢ
કરી સેવીએ. કદિય ન હોય તેરી હાર સમર૦ ૨ તપ જપ
સંજગ સાર ખનનો, ખન્યો ખરચી લીજ્યોજી એહી હાર.
સમર૦ ૩ અરજીન ગાળી અરજગજ સુકમાલકુ તુમત દીપો હે
તુમ તાર સ૦ ૪ સમકીત સેજકુ ખીલ રહો હે હયો કરી હે
સુમતા ધારનાર. સ૦ ૫ કહેણકું જીનદાસ લીતાવળો, કરણકું
બડો હે ગમાર. સમર૦ ૬

૫૪ ૧૯

હારે હુતો માણોરે લાલજીના મુખડાને મટકે, ટેક. નયણ
રસાળાને વયણ સુખાળા, ચીતકુ લીધુ ચટકે; પ્રભુજી સાથે
બકતી કરતાં, કરગ તણી કસ તટકે. હારે૦ ૧ મુંજ ગન
સોભી બગર તણી પેરે. જિન ગુણ કમળે ચટકે; રત્ન ચી-
તામણી મુકી રાચે, કહો કોણ કાચને કટકે, હારે૦ ૨ એ
જિન થુણતાં કોષાદીક જે, આસપાસથી પટકે, કેવળ ના-
ણી બહુ સુખ દાણી, કુમતી કુમતીને પટકે હારે૦ ૩ એ
જિનને જે દીલમાં ન આણે, તેતો બુલ્યા બટકે; હારે૦ ૪
મુરત સંભવ જીનેશ્વર કેરી, જોતાં હઠકું હરખે; નીત લાભ
કહે પ્રભુ કીરત માડી, ગુણ ગાળી હું લટકે હારે૦ ૫

૫૬ ૨૦

પ્રભુ પાસ ચીંતામણુ મરો, હારે પ્રભું ટેક. મીત ગયો હીરો

ને મીઠ ગયો દેરો, નામ જખું નિત તરોરે. પ્રભુ. ૧ પ્રીત લગી
ખરી પ્રભુસે પ્યારી. જોસો ચંદ ચકોરોરે પ્રભુ આનંદવન
પ્રભુ ચરણ શરણ હે ખાત દીયો મુક્તિ કો ડેરોરે પ્ર ૩

૫૬ ૨૧

મારો મુજરો માનીને લીજેરે ગોડીરાએ, આરજ સૂણોને
મારો મુજરો માનીને લીજે. ટેક. મુજ સેવકપર કીરપા કર્યને
દીલગર દરીશણ દીજે. ઓ ગોડીરાએ—આરજ. ૧ તુમ અ
વીનાશી અંતર પશીજો, તુમ દીવમાં પરતીજે. ઓ ગોડી-
રાએ આરજ. ૨ ૩૫ વીખુધનો માહન બણે, પય હીને
પ્રણમીજે. ઓ ગોડીરાએ—આરજ. ૩

૫૬ ૨૨

પ્રીત સરવથી ન્યારી, હોજી તમારી રીત સરવથી ન્યારી
આંકણી. મુડી બાકુળ માટે પ્રભુ રીઝયા, ચંદન બાળાને તામી
હો ૨ ચંદકોશીઓ ગયો દેવલોકે, કરણી તે કેઈ સુધારી. હો
૩ સુરસશીના વાલા રસીક શીરોમણ, ચરણ કમળ બલી-
હારી. હો ૦ ૪

૫૬ ૨૩

મુખડલાને મટકે, હોજી તમારા મુખડલાને મટકે આંકણી
અધુર પ્રવાળી હશીને જુઓછો, મન હરી દ્યોછો લટકે.
હો. ૧ બપુડી બાણુ મારોછો માહોના કાળજાં વચે ખટકે.
હો. ૨ વશીકરણ વિધા વસાવો છો નેણમાં, તુમ ચરણે

ઝીત ચટકે હો. ૩ સુરસશીના વાલા રેશીકે શીરોગણ્ય લો-
હેરું આવે છે નેમ ચટકે. હો. ૪

૫૬ ૬૪

ધન ધનરે ચોધડીયું મારે જાળનુંરે, મંતો મુખડું નોખ
જનરાળનુંરે. ધન૦ ૧ ટેક. વાલાના વદનપર વારી કાઠીકં
ચંદ્રમારે, પ્રભુને નીશદીન વંછુંછું ખમારે. ધન૦ ૨ પ્રભુનું
મુખડું જોતાંરે રઠ લાગશેરે, દુખ જનમગરણનું ભાગશેરે ધ.૩
વાલો ગનનાં માન્યાં તે મુખ આપશેરે, કરી પોતાનો અખેપક
ધાપશેરે. ધન ધનરે. ૪ ગાઓ ગીત ગ્યાન તાન સહુ સોજા
મણારે સુરસશીને સદાએ વધાગણારે ધન ધન૦ ૫

૫૬ ૬૫

તમારા મુખડા ઉપર વારી લાલ લટકાળા; લટકે ચંદનખાળા
તારી લાલ લટકાળા. મુળીનું સિંહાસન કીધું લાલ લટકાળા
લાં ઉગરયો મુંઢરસેન રાજ લાલ લટકાળા ચરણે ચંદકો-
શીયો ડશીયો લાલ લટકાળા. તેતો દેવ લોક જઈ વશીયો લાલ
લટકાળા. એવી રીત તમારી ન્યારી લાલ લટકાળા. તમને
સુરસસી બલીહારી લાલ લટકાળા.

૫૬ ૬૬

કીરપા કરોની આદીશર ખાવા, કેસા ક્ષમાન ભાગ્યાહે.
કીરપા. ૦ ટેક. કર ઉપર કર અધીક બિરાજે, આશ નગર
જુમાયા હે કીરપા. ૧ ગમના ગમની વાહ ન સાચી સિ-

વરમણીકુ ધાયાહે. કીરપાં ૨ આપ તરે ઓરનકુ તારે, એ-
ઈ ખીરદગ આયાહે. કીરપાં ૩ પ્રેમ પદારથ ધ્યા પુરે,
શાંતી કુશળ ગુણુ ગાયાહે. કીરપાં ૪

૫૬ ૨૭

પંથીડા પંથ ચલેગો પ્રભુ ભજલે દિન ચ્યાર, પંથી-
ડાં ૧ બાળપણો આયો ખેલ ગમથો, યૌવન ગાયા ભલ
પંથીડાં ૨ બુઢાપણો આયો, ધરગ ન પાઓ, ફરી પીછે પ-
રતાય. પંથીડા. ૩ દયા મયા કર પારસ મગરી, અળ તે-
રે આધાર પંથીડાં ૪

૫૬ ૨૮

ગ્યાનીરે મરે ગ્યાનીરે, ચાલો કીતાબ સુણતા ગ્યાની.
ગ્યાનીરે રંગ લગ્યોરે ચાલો-

તુમ વાણી અમ્રતસેં જાણી, ઈક્ષાંગ મધુસે ભરાણીરે. ચાં
વાણી ગુણુ પાંતીસ ખીરાળે, ઓત્રીસ અતીશય જાણીરે. ચાં
જીવ અજીવ ઓર તત્ત્વ બતાવણા, માક્ષ મારગડો દીખાવનારે
મીથ્યા તીમરકુ દુર હઠાવના. ગ્યાન પ્રમાદ બતાવનારે ચાં
એતશી વાણી દીજીએ હમકુ અતુર કુશળ શુભ ધ્યાનીરે. ચાં

૫૬ ૨૯

ગમ્રલ--રાખુલ કહે નાથ ગયે સાત પરહરી, નહી અ-
રજ મરી ગરજ કહુ દીલમેં ધરી. રાખુલ ૧ તેરે દસકી અ-
ન્ન તરશી દેખુ મહુલપર ચઢી, દેખી નાથ સાથ જાન મ

શી અખીયાં ઠરી. રાજુલ૦ ૨ આગે તોરસને શીડીઓ રથ
 શમને ફરી, કીની પસુવનપે મહેર કેર આપે કયા કરી.
 રાજુલ૦ ૩ આઠ ભવકી જાણી રીત દીવમં ન જરી,
 આજે નવમ ભવ ભોગ ભોગ ગએ ખીસરી. રાજુલ૦
 ૪ હોડી રાજુલ શ્રીનાર લીની શીવ વધુ વરી, કહે શુભ
 પ્રભુદાસ ચીત ચરણસે ધરી. રાજુલ૦ ૫

૫૬ ૩૦

સમતશીખર ચાલો જઈએ મોરી સજની, સમત શીખર
 ચાલો જઈએ. ટેક. દેશ દેશકે જત્રા આવે, અતિ સુખ
 અતિ સુખ ચાહીએ મારી સજની૦ ૧ વીસ ટુંકે વીસ
 જીનેશ્વર, વંદીતે પાવન થઈએ. મારી સજની. સમત૦ ૨
 મન વચ કાયા પ્રદક્ષણા દે કરે, મુક્તિ પદમ પદ પાઈએ.
 મારી સજની. સમત૦ ૩

૫૬ ૩૧

બિહાગ--શીયળ નીત પાળો પ્રાણી શીયળ ધરમકો મુળરે
 શીયળ૦ ટેક શીયળ સતી સીતાએ પાળ્યો, અખી કુંડ બ-
 ચો પાણીરે શીયળ૦ શીયળ સતી સુમદ્રાએ પાળ્યો ચાપણીમે
 ભર લીજો પાણીરે. શીયળ૦ ૨ શીયળ શેઠ સદરસને પાળ્યો,
 સુળી થઈ વીમાનરે. શીયળ૦ ૩ દાન શીયળ સંજમ જૂન પા-
 ળ્યા, શીયળ સુખ આવ્યા દાનીરે શીયળ૦ ૪

આજકી આંગી જોર બની ગોડી પાસ જીનેશ્વરકે
આંગકી ટેક. કેસર ચંદન ચરચુ અંગે, ખીચ ગાંધી બુદ્ધી
ગુલાબનકી. આજકીં ૧ ચંદ્ર જોત તેરો મુખડે ખીરાજે
તેરે બહનોકી બહ બહીદારી. આજકીં ૨ કહે મલુકચંદ
એ પ્રભુ સાચો પુખ કરો એ જીનેશ્વરકી આજકીં ૩

૫૬ ૭૩

મીલાવના મીલાવના મીલાવનારે ગોડીજીકો દરસન મી-
લાવના. ટેક. અનુભવ મેવા બજસે પ્રભુજી, ઉનમાહે દરીશ
કેખાવનારે. ગોડીજીં ૧ અંતરપામી અંતર ન રાખો, દો
દરીસન સુખ પાવનારે. ગોડીજીં ૨ રામ વીબુધ કહે જિન
પ્રભુ પ્યારા, તનકા તાપ મીલાવનારે. ગોડીજીં ૩

૫૬ ૭૪

મુરત માહન ગાયી જીનંદા તોરી મુરત માહન ગાયી.
આંકણી દરીશન તોરો માકુ દરીશન દેવ, ઉનકી મં બહીહા-
રી જીનંદાં ૧ હરીહર જ્ઞાના મારે દીક્ષ ન આવત, ભાગત
એ માએ પ્યારી. જીનંદાં ૨ ત્રીસક્ષા માતા મક્ષારજ ગાવે
પાવત શીવ ૫૬ ગાજી જીનંદાં ૩

૫૬ ૭૫

ધન ધન આશુનો દીન રળીઆમણોરે, મુરજ સોનાનો
હમ્પો સોઆમણોરે. ધન ધનં ટેક. વહાણું વાતાં પ્રભુને ન-
મ્પોરે, જીવરાજ તે મહારે મન ગમ્પોરે. ધનં ૧ નવ

મહ સગા થપા મારે આજથીરે, વળી દશા તે શ્રી જન-
રાજથીરે. ધન૦ ૨ મુખ જોતાં તે દુખ સરવે મથુંરે. વા-
લાનું ધ્યાન સદા ચીતમાં રહુંરે. ધન૦ ૩ આપી સેવા તે
સુદ્ધ મનથી ખરીરે, સુરસથી હપર હરણા હરીરે. ધન
ધન૦ ૪

પદ ૭૬

મારે આજ આણુંદ વધાગણુંરે, હું તો ભેઉરે વાહા-
લાજનાં જામણુંરે, મારે આજ આણુંદ વધાગણુંરે. ટેક.
મુને દાસ પોતાનો જાણીયોરે, આયડતાં ઠેકાણે આણીયોરે
મારે૦ ૧ આપું દરસન જે દુર્લભ દેવનેરે, મુને કીધું તું
રહેજે મારી શેવમાંરે. મારે૦ ૨ એવો દીધો જાસો
સાચા ગુરેરે, પ્રભુ વીના જગમાં મીથ્યા સહુરે. મારે૦ ૩
મહેર કરીને માહરા મનમાં રમ્યારે, સુરસથીને જનરાજજી
ગમ્યારે. મારે૦ ૪

પદ ૭૭

કેરખો—દેખોરે જનંદા પ્યારા, પ્યારા જનંદા ભગ-
વાન. દેખો. આંકણી. સુંદર રૂપ સ્વરૂપ ખીરાજે, જગનામક
ભગવાન. દેખો. ૧ દરશ સરશ નિરખો જનજીકો દાએક
ચતુર સુજન. દેખો. ૨ શીઠ સંતાપ મીઠયો અખ મરો,
પાયો અવીચળ બાણ. દેખો. ૩ સદ્ગુણ બઈ મારી આજ-
ની ખડીયાં સદ્ગુણ યથો નેણુ પ્રાણુ. દેખો. ૪ દરીશન દેખ

મીટયો દુખ મરે, આનંદવન ઉગકાર. દેખોઃ ૦ ૫

૫૬ ૩૮

તું જગમાંહી હીવો, પ્રભુજી, તું જગમાંહી હીવો. ટેક. તીન જગત કે બાવ પ્રકાશત, કયુએ ન પવન ન છીવો. ઝો પ્રભુ ૦ તુમ નહીં જંગવાહ અનુપગ, તેજ કપુર ન પીવો, ઝો પ્રભુ ૦ ૨ દેવ વિજય પ્રભુ ચરણ સરણુકે જાત બરસ ચરણુ હીવો. ઝો પ્રભુ ૦ ૩

૫૭ ૩૯

અજબ જોત મરે જીનકી, તુમ દેખો માધ અજબ જોત મરે જીનકી. ટેક. ચંદ્ર સુરજ કોડ એકઠા કીજ, હોડ ન આવે મરા પ્રભુકી. તુમ ૦ ૧ જગમગ જોત જડાવકા ગેણા, શોભા લીલા વરણકી તુમ ૦ ૨ હીરવીજ પ્રભુ પાસ સંમેશ્વર, આશા પુરો મરે મનકી. તુમ ૦ ૩

૫૮ ૪૦

રાગ કાશી—ખતરાં દુર કરના દુર કરના. એક ધ્યાન પ્રભુકા ધરના. ખતરાં દુર કરના ૦ ટેક. જબલગ પાંચો નીરગજ કરના, તબ લગ જીન અનુસરના. ખતરાં ૦ ૧ કરોધ માન માયા પરીહરના, સગકીત સુખ ધરના ખતરાં ૦ ૨ ધન કંચનકુ કહો ક્યા કરના, આખર એક દીન મરના. ખતરાં ૩ જ્ઞાન ઉદોત પ્રભુ પાએ પરના, શીવ સુંદર ધરના ખતરાં ૦ ૪

પદ ૪૧

ચેતન કાચીરે મીટીકા ડેરા. ટેક. પડ ગયા બુદ્ધી ખર
ગયા ડેરા; બોક કહે ધર મરારે. ચેતન૦ ૧ ઉપર પદ તે
જુખણ સોહં, બીતર ખાતર અંધારારે. ચેતન૦ ૨ જુઠા કાઠ
કાઠ દુનિઆમ, જુઠા તન ખન મરારે. ચેતન૦ ૩ એઈ
આરજ તું કરશે બાઈ, એ જગકો નકો તેરારે. ચેતન૦ ૪
નવલ કહે છીન છીન મત ખીસરો, અપના કરવો સવે-
રારે, ચેતન૦ ૫

પદ ૪૨

આજ ઘેર પ્રભુ પધાયા, કીજે મંગલ આર	આજ૦
પહેલે મંગલ પ્રભુ જીને પુજુ, ધરી કેસર ધનસાર	આજ૦ ૧
ખીજે મંગળ આગર ઉખેલું, કંઠે કંઠું કુલહાર.	આજ૦
ત્રીજે મંગળ આરતી ઉતાર, ઘંટ વગલું રણકાર.	આજ૦ ૨
ચોથે મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાઈ, નાટીક થેઈ થેઈકાર. આજ૦	
૩૫યંદ કહે નાથ નિરંજન, ચરણ કમળ જાગી વારી. આજ૦ ૩	

પદ ૪૩

સોવે સોવે સારી રેન ગુમાઇ, બહેરન નીદ્રા તું
કહાંસે આઇ. સોવે૦ આકળી. નીદ્રા કહે મેં બાળી ભાળી
બડે બડે મુનીજનકું નાખું ઢોળી. સોવે. ૧ નિંદ્રા કહે મેં
જમકી દાસી, એક હાથમ મુક્તિ આર દુસરે હાથમ ફારી
સોવે૦ ૨ સમય સુંદર કહે સુનો બાઈ બદનીઆ, આપ
સુવે સારી કુળ ગઇ દુનિયાં. સોવે૦

૫૬ ૪૪

(તીરથની આશાતનાં વીર કુંવરની વાટગીઁ—એ રાહ.)

મલ્લિ જીનેશ્વર મુરતી મનોહારી, હારે. મનોહારી રે
મનોહારી; હારે ધર્મ ધોરી -હૃદયમાં ધારી. એ ટેક. જીવન
ગગનમાં આપછો વીણુ ગાનું, હારે માંહી મંડળ મંડન ગાનું
અવતોડો અધીપ. મલ્લિ જીનેશ્વર. ૧ વદન શકદનો ચંદ્રમા
ચીન ધાર્યો; હારે નાય કનં કમંક નીચાર્યો, બળને ભુપાળ.
મલ્લિ જીનેશ્વર ૨ ચણું કમળથી આક્રીતે ચીત માંહી, હારે
જાપ કમળ સરોવર જ્યાંહી; દેખ દાસ દયાળ. મલ્લિ જીને-
શ્વર ૩ તેજ તણો પુંજ એકઠો આંહી આંચો, હારે. સુયં
સરસાષ કરતો હાર્યો, કરે સમુદ્રમાં પ.ત. મલ્લિ જીનેશ્વર.
૪ વિશ્વ વિભુ પદો દાસની હીલ અરજી, હારે. પ્રભુ પદની
“ પુવતંક ” ગરજી, દેજો યાન દાન. મલ્લિ જીનેશ્વર ૫

થોયો.

જીનેશ્વર પાસજી પુજીએ, નરભવનો ભાહો લીજીએ;
ચનવંછીત પુરણ મુરતર, જય વાગા મુત અલવે સર.
દોય રાતા જીનવર અતિ ભક્ષા, દોય ધોળા જીનવર ગુણ નીલા;
દોય લીલા દોય શામળ કલા. સોજી જીન કંચન વર્ણ ભલા.
આગમ તે જીનવર ભાખિઓ, ગણપર તે હાડે રાખીઓ;

તેહનો રસ જોઈ માખીઓ, તે હુવો શીવ સુખ માખીઓ ૭
 ધરણીધર રાય પદ્માવતી, પ્રભુ પારશ્વ તણા ગુણ માખતી;
 સહુ સંધના સંકટ ચુરતી, નવ વિમલ વંછીત પુરતી. ૪

—૦—

પંચ તીરથંકરની થોથો.

કલ્યાણ કંઠં પદમ જીજ્ઞંસં શાંતિ તહો નેમી જીજ્ઞંસં મુરહિં ૧
 પાસે પાસે શુભ્રણી કંઠાણું ભતિપ વંદે શ્રી વ્રધમાણું.
 આપાર સંસાર સમુદ્ર પારે પતા રીવંદીતુ સુષક સારં.
 અપે જીજ્ઞંસા સુરવંદ વંચા. કલ્યાણ વડી ન વીસાલ કંઠા. ૨
 નીલાણુ મગે વરયાન કપં પણા સયા સેસસું કુવાલ દપં;
 મગ જીજ્ઞંસા સરચં બુદ્ધાણું, નમાગી નીચતી જગ પદાણું ૩
 કુદીઃ યોગીર તુસાર વંના, સરોજ હયા કમલે નીસેનાં;
 વાચિસરી પુષ્પ મવગ હયા, સુદાપસા હગ સયા પસયા. ૪

—૦—

અથ પન્થુસણની થોથો.

સતરબેદી જીન પુજા રચીને, સનાત મહોત્સવ કીજેજી;
 ઢાલ દવામા બેરી ને ફેરી, ગલરી નાદ સુણીજેજી;
 વીર જીન આમળ ભાવના ભાવી, ગાનવમ્ભવ ફળ લીજેજી;
 પરવ પન્થુસણ પુરવ પુન્યે, આવ્યાં એમ ગણીજેજી. ૧
 માસ પાસ વળી દશમ દુવાલસ, ચતારી આઠ કીજેજી;
 ઉપર વળી દસ દોષ કરીને, જીન ચોપીશે પુજેજી;

વડા કમપનો હઠ કરીને, વીર ચરિત્ર સુણીજેછ,
 પડવેને દિન જનમ મહોત્સવ, ધવળ મંગળ વરતીજેછ. ૨
 આઠ દીવશ લગે અગર પળાવી, અઠમનો તપ કીજેછ,
 નાગકેતુની પરે કેવળ લહીએ, જે શુભ ભાવે રહીએછ;
 તેલાપર દીન લણુ ઠઠ્યાણુક, ગણુપર વાદ વહીજેછ,
 ખાસ નેમીશર અંતર લીજે, રીખમ ચરિત્ર સુણીજેછ. ૩
 ખારસે સુત્ર ને સમાચારી, સેવત્તરી પડીકમીએછ,
 ચેત ઝુકાર વીધીશુ કીજે, સકળ જંતુને ખામીજેછ;
 પારણાને દિન સ્વામીવત્સળ. કીજે અધીક વડાઈછ,
 માનવિજય કહે સકળ મનોરથ, પુરે દેવી સીધાઈછ. ૪

ચોતામણી ચિંતા ચુરશે, આદેશર આશા પુરશે;
 શાંતીનાથની શેવા ને કરે, ને નોષએ ને આવી મળે. ૫

અથ સીધચક્રની થોચો.

જન શાશન વંછીત, પુરણુ દેવ રસાળ;
 ભાવે ભવી ભણીએ, સીધચક્ર ગુણુ માળ;
 ભીકુ કાળે એહની, પુનઃ કરે ઉજમાળ,
 તે અમર અમર પદ, સુખ પામ સુવિશાળ. ૧
 ચારીહંત સીધ વંદો, આચારજ ઉવમાય,
 મુની દરશણુ નાણુ, ચરણુ તપ એ સમુદાય;
 એ નવ પદ સમુદીત, સીધચક્ર સુખદાય,
 એ દેવાને ભવીનાં, ભવ કોટી દુખ જાય. ૨

આસો ચૈત્રમાં, શુદ્ધી સાતમી સાર,
 પુનઃ લગી કીજે નવ આંખીસ નીરધાર;
 દોષ સહસ ગણેવું, પર સગ સાડા ચાર,
 એકાશી આંખીસ તવ આગમ અનુસાર. ૩
 શ્રી સીધચક્ર શેવડ, શ્રી વીમલેસર દેવ,
 શ્રીપાળ તણી પેરે, સુખ પુરે સ્વયમ્ભવ;
 દુખ દોહંગ નાવે, ન કરે એકની સેવ,
 શ્રી સુગતી સુચરિતો, રામ કહે નીત મેવ. ૪

ખીજની થોય.

દીન સકળ મનોહર, ખીજ દીવશ સુરીશેશ,
 રાપ રાણા પ્રણમ, ચંદ્ર તણી છદાં રેખ;
 તીદાં ચંદ્ર વીગાને, સાસ્વતા જનવર નેહ,
 હું ખીજ તણે દીન, પ્રણમું આણી નેહ. ૧

પાંચમની થોય.

આવણુ સુદી દીન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જીવંદતો,
 સ્યામ વરણુ તનુ શોભતુંએ, મુખ સાદરકો ચંદતો;
 સહસ વરસ પ્રણુ આવણુએ. ભગચારી ભગવંતતો,
 અટક કરમ હશે હણીએ, પોદોમ્યા મુગતી મહંતતો.

આઠમની થાય.

મંગલ આઠ કરી જસ આગળ ભાવ ધરી સુર રાજ્ય;
આઠ જાતના કળસ બરીને, નવરાત્રી જીતરાજ્ય;
વીર જીતેશ્વર જનમ મહોદધ, કરતાં શીવ સુખ સાધેછ,
આઠમનો તપ કરતાં અગ ઘેર, મંગળ કમળા વાધેછ, ૧

એકાદશીની થાય.

એકાદશી અતી રૂઝડી, ગોવિંદ પુછે નેમ;
કીણ કારણ એ પરવ માટું, કહોને મુજશુ તેમ;
જનવર કલ્યાણુક અતિ ધણું, એકસોને પચાસ;
તેણે કારણ એ પરવ માટું, કરો મન કપવાસ.

સીધ ગીરીની થાય.

શ્રી શેત્રુંજો તીર્થ સારો, ગિરીવરમાં જંગલાર ઉદારો;
ઠાકેર રમા પારો, મંક માંહી નવકારજ બાણું;
તારામાં જંગલ ચંદ્ર વખાણું, જળચર જળમાં બાણું;
પંખીમાં ઉત્તમ જંગલ હા, કુળ માંહી જંગ રીખમનો વંશ;
નાબી તલ્લો એ અંશ, ખેમાવંતમાં શ્રી અરીહંત,
તપસુરામાં મહામુનીવત, સેતરજ ગયા યુણવંત. ૧

પુંડ ગિરી મહીમા, આગમમાં પરશીષ,
વિમળાયજ ભેરી, બહીષે અતીયજ રીષ,

પંચમ મતી પોરોત્પા, મુનીવર દોડા દોડ;
ઝોજી તીરથે આવી, કમ વીપાતક છેડ. ૧

આદિ જીનવર રાયા, જસ સોવત્ર કાયા;
મહદેવી માયા, પોરી સંજન પાયા.
જગત રિયતિ નિપાયા, શુભ ચરિત્ર પાયા;
કેવળ સિરિ રાયા, માક્ષ નગરે રાખાયા. ૧

૩૫મ ચંદ્રાન વંદન કીજો, વરિજેણુ દુઃખ વારેજી;
વર્ધમાન જીનવર વળી પ્રણુમા, સાથત નામ ઝો ચ્યારેજી;
ભરતાદિક ખેત્રે ગળી હોતે, ચ્યાર નામ ચિત્ત ધરેજી,
તેજો ચ્યાર ઝો સાથત જીનવર, નખીજો નીલ સવારેજી. ૧

પ્રહ હડી વંદુ, રીખમદેવ જુણવંત;
પ્રણુ જોડા સોફીજો, સગવસરણુ જાગવંત;
તણુ છત્ર ખીરાજો, અગર ઢાળે હૈંદ્ર,
જીનના ગુણુ ગાયે સૂરત નારી વંદ. ૧

શ્રી મંદીરજીનની.

શ્રી અગંધર જીનવર, સુખ કર સાદેજ દેવ
અરીહંત સકળની, બાવ ધરી હૈં શેવ;
સકળ આગમ પારક, ગણુધર માખીત વાણી,
અવયંત આણુ માન વીગળ ગુણુ ખાંણી. ૧

માહા બરી ખેતમાં મંદીરસ્વમી, સોનાનું સિંદાસનછ;
 રૂપનું સાં છત્ર ગિરાજે રત્ન મણીનાં દિવા ચારછ,
 કુમકુમ વરણી ત્યાં ધુમરી ગિરાજે, માતીના અક્ષર સારછ;
 ત્યાં બેઠા શ્રી મંદીર સ્વમી, બાસે મંત્રુરી વાણીછ.
 કેસર ચંદન ભર્યા કચેળાં, કરતુરી બરાસોછ;
 પેહંલી પુગ્ન મારી હોજો, ઉગમને પ્રભાતેછ. ૧

પાસ છયુંદા વામાનંદા, જગ મંભે ફળી;
 મુપનાં દેખે અર્થ વિષેળે, કહે મગતા મક્ષી.
 છનવર ભપા મુર ફલરાયા, કુઆ રમણી પ્રિયે;
 નેમે રાછ ચિત્ત વિરાછ, વિલોકત ધન લીએ. ૧

સંજ્ઞાઓ.

રાત્રીભોજનની સંજ્ઞાઓ.

પુન્ય સંજોગે નરમય લાઘ્યો, સાધા આનમ કાજ;
 વિખીવારસ જાણો વીખ સરીખો ધમ જાળે છનરાજર.
 પ્રાણી રાત્રી ભોજન નિવાર આગળ વાણી સાચી જાણી;
 સમકીત ગુણ સહી નાંણીરે, પ્રાણી આંકણી
 અમક્ષ બાવીસમે રમણી ભોજન દેવ કહ્યા પરધાન;

તેણે કારણ રાતે મત જાણા, જો કુવે હાડે સાનરે પ્રાં
 ઘન સ્નાન આપુધને ભોજન, એટલા રાતે ન કીજે;
 એ કરવું સુરજની સામે નીત વચન સમજીજે. પ્રાં ૨
 હતમ પસુ પંખી પણ રાતે, ટાસે ભોજન ટાણે;
 તુમ્હો મનની નામ ધરાવો, કામ સંતોષ ન આણે. પ્રાં ૩
 માંખી જુ કાડી કાલીઆવડો, ભોજનમાં જો આવે;
 કાડ જ્યોધર વગન વીકલતા, એહવા રોગ ઉપાવે. પ્રાં ૪
 જનુ ભવ જીવ હસા કરતાં, પાતીક જેહ ઉપાયો;
 એક તલાવ ફેડતાં તેટલો દોખાય સુગુર જતાયો. પ્રાં ૫
 એકડોતર ભવ સર ફાડ્યા સમ, એકદવ દેતાં પાપ;
 આઠસોતર ભવ દવ દિધા જીમ એક કુવણજસંતાપર. પ્રાં ૬
 એકસોને ચુવાલીસ ભવ લગે, કુવણજના ન દોખ;
 કુડો એક હાંક દીવતાં, તેહવો પાપનો પોખર. પ્રાં ૭
 એકસો એકાવન ભવ લગે દિધાં કુડાં હાંક અપાર;
 એકવાર સિલ ખંડ્યા નેહનો, અનરથનો વીસ્તાર. પ્રાં ૮
 એકસો નવાણું ભવ લગે, ખંડ્યાં સીલ વિખય સંબંધ;
 એક રાત્રીભોજન તેહવો. કર્મ નીકાચીત બંધર. પ્રાં ૯
 શક્તિભોજન દોખ ધણા છે, સ્યો કહીએ વિસ્તાર;
 કેવલી કેહેતાં પાર ન આવે, પુરવ કાડી ગજરર. પ્રાં ૧૦
 રાત્રે નિત ચોવિહાર કરીને, શુભ પરીણામ ધરીજે;
 માસ માસે પાસખમણનો, લાભ ઈશ્વીરે લીજે. પ્રાં ૧૧
 મુનિ વસતાની એ શીખામણ, ન પાળે નરનારી;

સુરનર મુખ વિમશીને તેહને, માફવણા અધિકાશ્વરે. પ્રાં ૧૨

ફલાચી પુત્રની સન્માય.

નામ ઈલા પુત્ર જાણીયે, ધનદત્ત શહેનો પુત્ર;
 નટડી દેખીને માહીજો, ન રાખે ધર મુત.
 કરમ ન છુટેરે પ્રાણીયા, પુરત નેક વીકાર;
 નીજ કુળ છંડીરે નટ થયો, નાતી શરમ ભગાર. કરમં ૨
 એક પુર આખ્યોરે નાયવા, હાંચો નાંસ વીશેશ;
 તીહાં રાય જોવારે આતીયો, મળીયા કોક અનેક. કરમં ૩
 દોય પગ પેહેણીરે પાવડી, વાંસ ચક્રયો ગજ ગેશ;
 નીરધારા ઉપર નાયતો, જેણે નવ તવા જેમ. કરમં ૪
 ઢોલ જનનરે નટી, ગાયે કીજર સદ;
 પાવતલ બુધગરે ધમધમ, ગાજે અંખર નાદ. કરમં ૫
 તીહાં રાય ચીતમેરે ચીતને, સુખવો નટવીને સાથ;
 જો નટ પડેરે નાયતો, તો નટવી મુજ હાથ. કરમં ૬
 દાન ન આપેરે જુપની, નટ જાણે નૂપ વાત;
 હું ધન વંછુરે રાયતો રાય વંછે મુજ ધત. કરમં ૭
 તવ તીહાં મુનીવર પેખીજો, ધન ધન સાધુનીરાગ;
 મિક મિક વિખીયારે જીવને, એમ પાખ્યો વધરાગ. કરમં ૮
 થાળ બગી શુદ્ધ માફે, પદમણી ઉમેલાં બાર;

સો સો કહેછે લેતા નથી, ધન ધન મુની આવતાર કરગ૦ ૯
 સંવર બાવેર કેવળી, થયો મુની કર્મ અપાય;
 કેવળ ગહીનાથ સુર કરે, લખ્મીવીર ગુણ ગાય. કરગ૦ ૧૦.

સાખીઓ.

વીર જીનેધર સાહીબી, બગિચો ઠાળ અનંત;
 પણુ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયા અરીહંત. ૧
 જગમાં તીરથ દો વડા, સેત્રુંજો ગીરનાર;
 અઠ ઘડ રિખવ સમેસયાં, અઠ ઘડ નેમ કુમાર. ૨

ગાવાનાં ગીતો.

સાત વાર.

આદીતે અરીહંત અગ ઘેર આવોરે;
 મારા સ્યામ સલુણા નેમ, દીક્ષમાં લાવોરે. ૧
 સોમે તે શુભ શણુગાર, સજીએ અંગેરે;
 મારા જીગજીવનની સાથ, રમવું રંગેરે. ૨
 મંગળ શુભ દીન આજ, મંગળ આરે;
 કાંઈ નવ બવ ઠેરા રનેહ, હું સંભારે. ૩
 બુધ ઘેર આવો નાથ, બુદ્ધિના બળીઆરે;

પ્રભુ એક સેહ-ને આઠ લક્ષણ બાધીઆરે. ૪
 ગુરૂ ગીરવા ગુણવંત, શીવા દેવીનારે;
 કાંઈ સમુદ્રવીજય કૃણચંદ, નેમ નગીનારે. ૫
 શુકર સેહેસાવન, આસો મુજનીરે;
 મારે સમય થયો પરમાત, વીતી રજનીરે. ૬
 શનીશર સંજગ લીધ, પ્રીત વધારીરે;
 દોનુ પામ્યા પરમાનંદ, નેમ ને નારીરે. ૭
 મુળચંદઃ ઠહે એમ, આશા કૃણચરે;
 જે નીરમળ પાળે શીવળ, ભવગળ તરચરે. ૮
 આમે નમીએ નેમી જીહુંદ, ગઢ ગીરનારેરે;
 રાણી રાજુજ જુવે વાટ, સાતે વારેરે. ૯

— ૦ —

ગરબી.

(પડવેની પણ પ્રીત, ગતગત ભુલીરે.) એ રાગ.
 આસો સખીજો મમ સાથ, જીન ધર જઈએરે;
 અવસોડી આદીનાથ, પાવન થઈએરે. ૧
 માહન ગરદેરી નંદ, જગ જયકારીરે;
 જસુ વદન પુનમનો ચંદ, જાણી અલીકારીરે. ૨
 કંચન ગીરી હરી જીનરાજ, જઈ નવરાવેરે;
 કરવાને આતમ કાજ, રાચી હુલાવેરે. ૩
 વીનતા નગરીનો રાય, હરખું નીરખીરે;

પણ છે સન ધનુષની કાય, સેવન સરખીરે.	૪
હમ દીક્ષ વશીઆ એ દેવ, રંગ રસીકારે;	
જસ શુરવર સારે સેવ, છેલ્લે છખીકારે.	૫
સ્વામી શીવરગણીના કંથ, કામલુગારારે;	
શુખ આપો સાદી અનંત, પુરણ પ્યારારે.	૬
પ્રભુ પુરણ પુન્ય પસાય, અમ દીકુંરે;	
આ હરખ મનમાં ન માય, લાગે મીકુંરે.	૭
રમઝમ કરી જીન ગુણ રાસ રમીએ રંગેરે;	
આવો જીનજી આવાસ, સખીઓ સંગેરે.	૮
પુજો હરીહર શીરતાજ, કેસર ઘોળારે;	
આંખોડા લઇએ આજ, સદયર ટાળીરે.	૯

૫૬૨ તીથીઆ.

જે જીન મુખ કમળાને રાજેરે, સરવતીને નમુ શુભ સાજેરે;	
નેમ ગુણ ગાવાને કાળે. વાલો મારો નેમ જીજીવં ક્યારે મળશેરે.	
પ્રભુ દેખીને દુખડાં ટળશે.	વાહાલો ૦ ૧
મારો સ્વાગ સુંદર ક્યારે મળશેરે, જેણે રથ તોરણથી વાળ્યોરે;	
જેણે પશુઓનો નામ ટાળ્યોરે, જેણે જાડવ કુળ અજવળ્યો. વાર	
રાજીવ પ્રભુ રંગે રાતીરે, પીયુ વીરહે તપે નેની છાતીરે;	
પંદરે તીથી એણી પેરે ગાતી.	વાહાલો ૦ ૩
પડવે તીથી પેહેલી વખાણુંરે, પીયુ મળશે મન એમ જાણુંરે;	
એને ઉપસગ રસનું ટાણું.	વાહાલો ૦ ૪

- ખીજે દુતીય ધરમના રાખીરે, પશુ કરજ્યા કરી મને ત્યાગીરે;
જાણું શીવ રમણીના રાખી. વાહાલો ૦ ૫
- ત્રીજે વણુ જોગને મન સાધિરે, જોગ મારગ શુધ આરધિરે;
દયા વીના ધરમ ન ધાને. વાહાલો ૦ ૬
- ચોથે ચેથું વ્રત ચીન ધાગીરે, ગપા તોરણથી તથ નાગીરે;
વાત્રગજ એ વાત ન સાગી. વાહાલો ૦ ૭
- પાંચમે વૃત પાંચને પાળીરે, જાણું દેવ સર્વ તમે ટાળીરે;
નીજ નાગીને કેમ ન સંભાળી. વાહાલો ૦ ૮
- છઠે છ કાયને રાખીરે, આ અખજાને દુષ્કર્મો નાખીરે;
પુમે કુણુ આગળ ધર્યો સખી. વાહાલો ૦ ૯
- સાતમે છુબ ચીતને કીજેરે, જગ જીવના ભય વારીજેરે;
તો મુજને કેમ દુખ દીજે. વાહાલો ૦ ૧૦
- આઠમે આઠ કરમને તે કીરે, શીવ નારી સાથે પ્રીત નંદાકીરે;
મુજથી ના કીજીએ ચોટી. વાહાલો ૦ ૧૧
- નવમે નવ ભવના નેદ ટાળીરે, મન માહ દીશાથી વાળીરે;
મુને વજ્રવજ્રની ન સંભાળી. વાહાલો ૦ ૧૨
- દશમે દસ વીધી જતી ધરમેરે, આદર્યો ચીત જાણ્યો મરમેરે;
મુને એમ પડેછે બરમ. વાહાલો ૦ ૧૩
- અગીયારશે રસના ધાગીરે, એમ શીષ હોને કીણુ કાગીરે;
વણુ અપમુણે તજીએ વાગી. વાહાલો ૦ ૧૪
- બારશે બુદ્ધિવતા મીતરે, ની જાણી રૂપીની રીતરે;
એવી જોડી કરેછે અતીત. વાહાલો ૦ ૧૫
- તેરશે તેરસમે યાદીરે, પછી જાજો મુજને વાહીરે;

- સાખ્ધિશ ખીયુડા કર સાહી. વાહાલો. ૦ ૧૬
- ચક્રદશે ચતુરા ચીન ચિંતરે, મુને મક્ષી ગપા ની ર કંતરે;
હુતો આવગુણી ગુણી ભગવંત. વાહાલો. ૦ ૧૭
- પુતમે પખવડુ થાયરે, કથ નાવ્યા રાજુજી તીહાં જપરે;
જઘ વધા પ્રજુજીના પાગ. વાહાલો. ૦ ૧૮
- તમે અનંત ગુણી ભગવાનરે, વૃત આપી વધારે વાનરે;
મુને દીજીએ વંછીન દાન. વાહાલો. ૦ ૧૯
- સોજમ દેધ તારી નારીરે, એહ દંપતીની બહીહારીરે;
શીવ પહોતાં સરવ દુઃખવારી. વાહાલો. ૦ ૨૦
- જગ ગુર ચીતમાં લાવેરે, અતુમવ રંગે ગુણુ ગારેરે;
તે મનવછીત સુખ પાવે. વાહાલો. ૦ ૨૧
- સુરતમાં સમશ્વર પાસરે, પ્રજુમ્યા પુરે મન આશરે;
કહે કાચુનિજયનો દાસ. વાહાલો. ૦ ૨૨
- પંદરે તીચી ગાધ ઉમંગેરે, રહી જીણેંદ્રપુરી સંગેરે;
રગવીજય ચડતે રંગે. વાહાલો. ૦ ૨૩

ગીત.

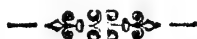
(મીથ્યાત વાગીને કોર્યા સગરી પાગીરે, એ દેશી.
રૂડો ગાસ વસંત ફળી વનગજીરે, રાયણુને સહકાર વાલા;
કેતકી જાપને ગાલતીરે, ભગર કરે જંકાર વાલા.
કોયલ ગદબર ટહુકતીરે, જેઠી આંખા ડાળ વાલા.
હંસ જુગળ જળ ઝીલતાંરે, વીગળ સરોવર પાળ વાલા.

મંદ પવનની સહેરમાંરે, માતા સુપન નીહાળ વાલા. આંધણી.
 હોડો પ્રથમ ગજ ઉજળોરે, બીજે રીખબ ગુચુરંત વાલા.
 તીજે સોહજ કેતરીરે, એથે શ્રીદેવી મહંત વાલા.
 માગ જુગત કૂલ પાંચમરે, છડે રાહણી કંત વાલા.
 ઉગતો સુરજ સાતમેરે, આઠમ દ્વજ લેહકંત વાલા. રૂડો ૧
 નવમે ઠગશ રૂપા તણોરે, દસમે પદમસર જાણુ વાલા;
 અગ્યારમે રતનાગરે, બારમે દેવ વિગાન વાલા;
 ગંજ રતનનો તેરમેરે, ચહદમે વગી વખાણુ વાલા;
 હારતાં આકાશથીરે, પેસતાં વહન પ્રમાણુ વાલા. રૂડો ૨
 માતા સુપન લહી જાગીયારે, અવધી જુએ સુરરાજ વાલા;
 શક સ્તવન કરી વંડીયારે, જનની ઉદર જીનરાજ વાલા;
 એણે સમે ઈંદ્ર તે આવીયારે, મા આગળ ધરી લાજ વાલા;
 પુણ્યવંતી તમે પામીયુંરે, ત્રણ જીવનનું રાજ વાલા. રૂડો ૩
 ચહદ સુપનના અરથ કહીરે, ઇંદ્ર ગયા નીજ ઠામ વાલા;
 એસડ ઈંદ્ર ગળી ગયારે, નંદીસર જીન ધામ વાલા;
 ચવન કલ્યાણક જોછવેરે, શ્રીફળ પુલ ઠામ વાલા;
 શ્રી શુભવીર તેણે સમેરે, જગત જીવીશરામ વાલા. રૂડો ૪

(મેતો શાહજાદેકું હુંડણુ ચલિયાં.) એ રાગ.

મેતો જોતી શીરૂ જીનરાયારે, નેમ સ્યામ નહીં પાપારે. ગં. એ-
 ક જન હુંડે ફળો જન હુંડો, મેતો હુંડ લીયા વન સારારે.
 મં. ૧ વનમગ પોંજર સુવા જુરૂ, મરે નયનસે નીર વહાયારે.

मं० २ पावमें पीजन्नी गये पीय माला मने। सेहलीको
स्वांग बनायारे मं० ३ यधन पीजय कहे धन धन रागुल,
मं० तो प्रलु यरलु यित लायारे. मं० ४

जीनदासकृत लावणीयो.

तुम नयो मेल नयकार उनसे उतरोगे नयपार;
हुये तेरी कायाको आधार, सहल कर ले अपना अवनार;
ध्यान तुम मनमां धरो नरनार, पांजु दुण्डो ये हे संसार.
करो प्रलु न्यास उनदासे, रणो तेरे यरलोके पासे. १

सरक न कुमती नार काली, तेरी सोअतसे गछ बाली;
सोअत सुमतीकी में टाली, आतमा पतमें नहीं बाली;
अनंत बच पीत गया बाली, वेदना नीगोदकी बाली;
अगरपद उनदास गागे, सदा प्रभुछकु पाये लागे. २

शीश नीत नमुं नाबली नंदन, यरलुपर यउ कसर यंदन;
करत सय छंद्रादीक यंदन, कटत हे कर्मोका इंदन;
साधो तें शीवपुरको साधन, सर्व जवनकु सुअ कंदन;
जुलुद गुलु उनदास गावे, शीश यरलुसे नगावे.

मिलत हैया मेरा हसकर, यडापुं यंदन युवा बसकर;

પેઠા ને ધરખામેં ધસકર, પાપ દસદુર ગયા ખસકર;
 ચેતન અમ ખડા ઠગર કસકર, હઠાવો કર્મોકા લસકર;
 શ્રી જીનરાજ મજ ખાસા, શરણે જીનદાસ લીયા ખાસા. ૪

આદિનાથની લાવણી.

શ્રી આદિનાથ નિરવાણી નમુ એસે ધ્યાની, બેવજીવ તરણકે
 કાજ ખનાઈ વાણી. આંકણી. તુમ નાભી રામ કુલ ધારી બડે
 આવતારી ખુલ રહી ખસકમં ખુબ કેસરકી ક્યારી; તુમ ગગતા
 મનકી મારી આતમા તારી, તજ દઈ વીપત વીખમનકી જનન
 કર ખારી; તુમ કરી મુગત પટરાણી જગતજં બાણી. બં ૧
 જાણ્યા સુરનર મુખરાશી હુવા હે ઉદારી, જલ ગઈ સગલ જં
 બલ જગતકી ફાંસી, તુમ જગતપતી અવિનાશી મુક્તિકે વારી,
 તેરે દરશનસે સખ દુખ દુર ગયો નાચી; પ્રભુ કરી સદ્ગજ જં-
 દગાની મેરે મન માની. બં ૨ બડે જોતવંત જીનરાજ જં-
 ગતમેં ખાજે, તેરો દરશણ હે સુખદાય સુખદાય સુખારે કાજે;
 તેરી ધુન ગગનમેં ગાજે સુરપત લાજે, ચલ ગયા ગરવ પાખંડ
 કામના ભાજે; નાટક નાચે ઇંદ્રાણી અખીક ધુન આણી. બં ૩
 તેરી મહીમા ઠહી નવ જાવે પાર નહી પાવે, ગાંધર્વ સુરપત
 સખ તેરા ગુણ ગાવે; તેરે ચરણોસે લપટાવે સરગ લવલાવે, નર
 નાર હીયાકે ગાંહે બક્તિ તેરી રહાવે; તેરી ત્રણા સખ વીર
 વાણી મુગતી કુઠાણી. બં ૪ મરદેવા કુખકા જાયા અમરપદ
 પાયા, છપન કુમરી નારી મીલી જસ ગાયા; દુરગતકો દુખ

નીરલાલા સદ્ગુણ કરી કાયા, જીનદાસ નિરં ન દેખ સગળુ તેર
આપા; સમકીતકી સેજ પીછાણી મીઠી માહે ટાંણી ૧૦ ૫

(કાંકણ દેશની ઘોડીરે એ દેશી)

પ્રભુ મારો ભોગ કરગ જાણીરે, પ્રભુ મારો પાંથ્યો
સંજમ રાણીરે પ્રભુ મારો ત્રીસ વરસ ધરવાસરે, પ્રભુ મા
રો સંજન લેવ. ઊઘાસરે, પ્રભુ તુમે વિહાર હૈયામાં ખાંચોરે.
અગતે ગમસે નહીં નિરખારે ૧ પ્રભુ તુતો યાનદીક ગુણુ ૬
ચીયોરે; પ્રભુ હુતો નિરશ્રય રહ્યો પડીયોરે; પ્રભુ મારા માતા
પિતાનો નહિ જોગરે પ્રભુ મારા અંધવનો નકરો વિજોગરે
૨ પ્રભુ મારા તુમ વિના ધર સુની વેડીરે, પ્રભુ માહારા નમ
મે મોહાલને મેડીરે; પ્રભુ માહારા તુમ આણા વેહેતો ઉઘા
સરે, પ્રભુ માહારા અંધવ વિના થયો જગદાસરે. ૩ પ્રભુ મા
હારા ચોસઠુંદ્ર પરવરીયોરે, પ્રભુ માહારા સિધ્યાસ્થ વન સંચ
રીયોરે; પ્રભુ માહારો સુખ જીયરી એમ જાખેરે, અંધવ મા
હારા કરશું વિહાર ઉઘાસરે ૪ પ્રભુ માહારો એમ કહી આલેષ
તેણી વારરે પ્રભુ માહારા નપણે આંસુની ધારરે પ્રભુ માહારા
નિજ નખરે કિમ જરચુંરે, પ્રભુ માહારા મુજ મન થયો ઉઘા
સરે, ૫ પ્રભુ તુંતો નીરાગી નીચિંતરે પ્રભુ માહારા દરશન
થી કરજો પરીતરે; પ્રભુ તુંતો કરુણા રસનો કુંપોરે, પ્રભુ મુ
ને એકબડો કિમ મુકોરે. ૬ પ્રભુ માહારો મણિ ઉઘીત પર
હીપેરે પ્રભુ માહારો અસંખ્ય સુરજ તેજ ઝીપેરે પ્રભુ માહારા
વરસીદાને જસ લીધારે, પ્રભુ માહારા દયા પાળી કારજ
સીધારે. ૭

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું.

માતા ત્રિસલાએ પુત્ર રત્ન જન્મ્યો; ચોસઠ ઇન્દ્રનાં
આસન કપે સાર; અવધિ જ્ઞાને જોષ ધાવે શ્રીગિન વીરને,
આવે ક્ષત્રીકુંડ નપર મોઝાર. માતા ૧ વીર પ્રતિજિજ્ઞ મુડી
માતાકને, અવસરપણી મિદ્ર દિએ સાર; એમ મેર શીખરે જી
નને લાવે બક્તીશુ; હરી પંચરૂપ કરીને મનુહાર, માતા ૨ એ
ગ અસંખ કોટાકોટી ગણી દેવતા, પ્રભુને ઓછવ મંડાણે લેઈ
જાય; પાંડુકવન શિલાએ જિનને લાવે બક્તીથી; હરી અંગે
થાપે ઈંદ્રપાણું ઉછાય, માતા ૩ એક કોડ સાઠલાખ કળસે કરી;
વીરનું સનાત ઓછવ કરે સાર; અનુક્રમ વીર કુંગરને લાવે
જનની મંદીરે, દાસી પ્રીયવંદા જાયે તેણી વાર. માતા ૪ રાગ
સીપારથને દીધી વધામણી, દાસીને દાન માન દીએ મનુહાર,
ક્ષત્રી કુંડમાંહે ઓછવ મંડાવીયો; પ્રજા લોકોને હરખ અપાર.
માતા ૫ ધરધર શ્રીફળ તોરણ તાડજ જાંધીયાં ગેરી આવે
મંગળ ગીત રસાળ; રાગ સીપારથ જન્મઓછવ કરે, માતા
ત્રીગલા થઈ ઉગમાળ. માતા ૬ માતા ત્રીસલા જુલાવે
પુત્ર પાલણે. જુલે લાડકડા પ્રભુજી આણુંદ ભેર; હરખી
નિરખીને ઈંદ્રાણુઓ જાયે વારણે; આજ આણુંદ રૂડો
વીર કુંવરને ઘેર, માતા ૭ વીરના મુખડા ઉપર વાર કોરી
અંદ્રમા, પંકજ લોચન સુંદર વિશાલ કપોલ; સુખ અંચુક
સરખી દીસે નીરમળ નાસીકા, કોમળ અધુર અરણુ રંગ
શલ. માતા ૮ એવધી સોવન મંદીરે સોહીએ હાલર,
નાજુક આશ્રણ સધળાં કંચન માતીહાર; કર અંગુઠો ધાવે
વીર કુમાર હરખે કરી, કાંધ બોલાવતાં કરે કીલકાર. માતા ૯
વીરને કપાળે કાધોણે કુમકુમ આંહો સોભે જડીત મુગઠ મણી.

મમ દીસે લાલ, જુગતે આંજીએ અણીઆળી ખેડ આંખડી,
 સુખકર કરતુરીનું ટપકુ કીધું ગાલ માતાં ૧૦ કચન સેજે
 જાતના રત્ને જડીઉં પાલણું, ઝુલાવતી વેળા થાય ધુધરનો ધમ-
 કાર ત્રીસલા વિવિધ વચને હરખી ગ વે હાલરુ, ખેએ કુમતી-
 આળી કચન દોરી સાર. માતાં ૧૧ મારો લાડકવાઓ સરખા
 મંગે રમવા જશે, મનોહર સૂખડી હું આપીશ એહને
 હાથ; મોગન વેળા રમકમ રમકમ કરતો આવશે હુતો ધાઈને
 બીડીસ રૂઠીયા સાથ. માતાં ૧૨ હંસ કારડવ કોઝીસ પોપટ
 પારેવા. માંહે જાપછયાના સાદ ચકોર; મના માર મદ્યાં છે
 રમકડાં રમવા તણાં, ધમધમ ધુધરો બનવે ત્રીસલા નંદ
 કીસોર. માતાં ૧૩ મારો વીર કુંવર નીશજે બાણુવા જશે, સાથે
 સજન કુટુંબપરીવાર, હાથી ઘોડા રથ પાળા એ બલા સોબતા,
 કરીશ નીશજગરણું અતી મનોહાર. માતાં ૧૪ મારો
 વીર સમાણી કન્યા એહને લાવસું, મારો વીર કુંવરને પરણાવીશ
 માટે ઘેર. મારો લાડકડો વરરાજ ઘોડે ખસસે મારો વીર
 તે કરશે સદાએ લીલા લહેર માતાં ૧૫ તિસલા માતા ગાવે
 વીર કુંવરનું હાલર, મારો નંદન જીવજો કોડા કોડી વરસ,
 એતો રાજ રાજેસર થશે બસો દીપતો. મારો મનના મનોરથ
 પુરસે જગીશ. માતાં ૧૬ ધન ધન ક્ષત્રી કુંડ નયન મનોહર,
 જ્યાં વીર કુંવરનો જન્મ એહવ ગવાય. રાજ સીધારથના કુળ
 માંહે દીનગણી, ધન ધન ત્રીસલા ગણી જોહુડી ગાય માતાં
 ૧૭ એગ સર્ધાર ટાળે મળી ગાવે હાલર. યાશે મનના મનોરથ
 તેહને ઘેર; અનુક્રમ રૂપવીજય મહોરય પદવી પામસે, ગાય
 અગીવીજય કહે યાશે લીલા લહેર. માતા ત્રીસલાં ૧૮

ઓચ્છવ

એહવ રંગ વધાગણાં પ્રભુ પાસને નામ;

કલ્યાણુ ઓછવ ક્રીયો, ચડતે પરીણામ. ઓછવ૦ ૧
 સત વરસાદુ જીતે, અક્ષય સુખ સ્વામિ;
 તુમ પદ થેવા ભક્તીમાં, નતી રાખું ખામી. ઓછવ૦ ૨
 સાચી ભગતે સાહિબા, રીઝે એક વેળા;
 શ્રી શુભ વિર હોયે સદા, મન વંછીત મળા. ઓછવ૦ ૩

આરતીઓ.

ને ને આરતિ આદી જનંદા;
 નામિ રાયા મરદેવીકા નંદા. ને ને૦ નામી૦
 પહેલી આરતી પુજા કીજે;
 નરભવ પામી ભાવો લીજે. ને ને૦ નામી૦
 દુસરી આરતી દીન દયાળ;
 ધુળવ મંડપમાં જગ અન્નવાળ્યાં. ને ને૦ નામી૦
 તીસરી આરતી ત્રીભોવન દેવા;
 સુરીનર ઇંદ્ર કરે તારી થેવા. ને ને૦ નામી૦
 ચોથી આરતી ચક્ર દશ ચુરે;
 મન વંછીત ફળ થીવ સુખ પુરે. ને ને૦ નામી૦
 પાંચમી આરતી પુન્ય ઉપાયા;
 મુજઅંદજ રીખત ગુણ ગાયા. ને ને૦ નામી૦

મંગલદીવો.

દીવારે દીવો મંગળીક દીવો, આરતી ઉતારોને બહુ ચિરંજીવો.
 શોહામણો ધેર પરવ દીવાળી, અમાર ખેલે અખજા નાચી;
 દીવાળા ભણે ભેને ફળ અજીવાળી, શાવે ભક્તો વદન નિહાળી.

દીપાળ બહે નેહે એ કળીકાળે, આપતી હતારી રાજા ફર
પાળે; તમ ધર મંગળીક અગ ધર મંગળીક, ચતુરવીધ સ્થને
હોળો, દીવારે દીવો મંગળીક દીવો, આરતી જિતારોને બહુ ગિરંછવો.

શ્રી નવ અંગ પુજાના દુહા.

- જળ ભરી સંડેટ પત્રમાં, જીગલીક નર પુજાંત; ૧
- રીખબ ચરણ અંગુઠડે, દાયક ભવજળ આંત.
- જાનું બળે કાઝિસગ રહ્યા, વિમચ્છા દેશ વીદેશ;
- ખડા ખડા કેવળ લલ્લું, પુજે જાનું નરેસ. ૨
- લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યા વરશીદાન;
- કરકંડે પ્રભુ પૂજતાં, પુજો ભવિ બહુ માન. ૩
- માન ગયો દાય હંસથી, દળી વીરજય અનંત;
- જીવન બળે ભવજળ તરયા, પુજો ખંધ ગહંત. ૪
- સિદ્ધસદ્ધા ગુણ ઉજળી, લોકતે ભગવત;
- વશીયા તેણે કારણ બની, સિમ શીખ્યા પુજાંત. ૫
- તિરથંકર પદ પુન્યથી, લીલુવન જન શેવંત;
- ત્રીલુવન તીલક સમા પ્રભુ, માળ તિલક જયવંત. ૬
- સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે ત્રિવર વરતુજ;
- મધુરધુની સુરનર સુણિ, તીણે ગજે તિલક અમુજ. ૭
- રૂઢ્ય કમળ ઉપસમ બળે બાળ્યા રામને રેસ;
- હેમ દહે વન ખંડને, રૂઢ્ય તીલક સંતોષ. ૮
- રત્ન ત્રષ ગુણ ઉજળી, સકળ શુગુણ વીશરામ;
- ન.બી કમળની પુજના, કરતા અવીચળ ધામ. ૯
- ઉપદેશક નવ તાવના, તિણે નવ અંગ જીજુંદ;
- પુજા બહુ વીધ રાગશું, કહે શુભવીર ગુણુંદ. ૧૦

અથ ચૈતવંદન કરવાની વિધી.

(પ્રથમ) ઈશ્વરગિ ખગાસણા વંદિતીજવણિજાએ

નિસીદિજોઆએ મચ્છેણ વંદામિ. ૧ (૫છી)

દંડીકારેણ સંદિસહ જાગવાન ચૈતવંદન કરું.

(એમ કહીને ચૈતવંદન કરવું. ૫છી)

અથ જંકિંચિ.

જંકિચિ નામતિથ્યં, સંગે પાયાસિ માણસેત્રોએ; જાંઘ
જીણુ બિખાઇ, તાઇ સવાઇ વંદામિ. ૧

અથ નમુથ્યુણં.

નમુથ્યુણં, અગ્રીહંતાણં જાગવંતાણં. ૧ આઇગરાણં
તિથપરાણં સપસેજુધાણં ૨ પુરિસુત્તગાણં પુરિસરીહાણં,
પુરિસવર પુરિઆણં; પુરિસવર ગંધહથીણં. ૩ લોગત્ત-
માણુ લોગનહાણું લોગહિયાણું લોગપઠવાણું લોગપન્જોગ-
હાણું. ૪ અમપદ્યાણું અખ્ખુ દપાણું મગંદ્યાણું શરણુદ-
યાણું ખિહિદ્યાણુ ૫ ધમ્મ દ્યાણુ ધમ્મ દેસયાણું ધમ્મ-
નાયગાણું ધમ્મ સારહીયાણું ધમ્મવર આહરંત ચક્રવટીણું. ૬
આ'પહિદય વરનાણું દંસણુધરાણું વિપદ છત્રેમાણું. ૭ જી-
ણાણું જીવયાણું તિજણું તારયાણું બુદ્ધાણું ખાહીયાણું
શુક્તણું પ્રાપગયાણું. ૮ સવ્વનૂણું સવ્વ દરિસીણું સીવમ-
પક્ક મરૂઅ માણંત મખ્ખય મવ્વાખહ મપુણુ રાવિત્તી સિદ્ધ-
ગર્હ નામધેઅં હાણું સંપતાણું નમા જીણાણું જિયમયાણું,
૬ જેઅ અધઆ સિદ્ધા જેઅ જાવિ રસેતણા મએકાલે

સંપદા વદ્ગણા સંવતિવહેણું વદામ.

અથ જાવંતિચેઢઆણ.

જાવંતિ ચેઢઆણે હુઢેચ અહેચ તિરિચાણેચ
સંવાઈ તાપદે ઈહસંતો નચસંતાઇ. ૧

જાવંતકેવિસાહુ બરહેરવક મહાવિદેહુચ સંવેસિતે-
સિપણુચે તિવિહણું તિદંડ વિરયાણું. ૨

અથ પ્રમેષ્ટીનમન.

નમોઽર્હત્ સિદ્ધિઆર્યો પાધ્યાય સર્વ સાધુભ્યઃ

[એટલું કહ્યા પછી રતવન કેહેવું. પછી હાય જોડી.]

અથ જયવીઅરાય.

જયવીઅરાય જગગુર હોડ મમં તુહ પભાવચો બપવં
જાવનિવેચો મગ્યાણુસારિયા ઈકદલ સિધ્ધિ. ૧ ભોગ
વિરહ આહ ગુરજણુ પુઆ પરથર કરચણુ સહગુરજો
તવ્યણુ સેવણુ આભવ મખડા. ૨ વારિજઈજઈ વિનિ-
આણુ બધણુ વીઅરાય તુહસમયે તહવિગમ હુજજસેવ.
ભવે ભવે તુમહ ચસણુણુ ૩ દુખખખખચો કમખખખચો
સમાહિ મરણુમ જોડીલાભેચ સંપજજી મહચોચ તુહ-
નાહ પ્રણામ કરણેચ. ૪ સર્વ મગન માંગદય સર્વ કદ્યાણુ
કારણુ પ્રધાન સર્વધર્માણુ જૈન જપતિ સાસન.

[પછી હમા થઈને]

અથ અરિહંતચેહઆણ.

અરિહંત એષઆણુ કરિમ કાઉસગ વદણુ વતિ-
આ.એ, પુઅણુ વતિઆએ; સકારવતિઆ.એ સમ્મણુ વ-
તિઆએ; ખાહિલામ વતિઆએ, નિરવગ વતિઆએ ૨
મિદાએ મદાએ વિષએ ધારણુએ અણુપદાએ, વૃમા-
ણીઆએ ઠગિદ.ઉસગ.

અથ અન્નથપસસિણ.

અન્નથપસિએણું નીસસિએણુ આસિએણુ છીએ-
ણુ જા.પએણુ ઉડુએણુ વાપનેસગેણુ બમલિએપિતમુ-
છ.એ ૧ સુદ્ધમહો અગસંયામેહો સુદ્ધમહો ખેલસંયામેહો
સુદ્ધમહો દીઠસંયામેહો. ૨ એવગાપએહો આગારેહો અ-
ગગો અવિરાહિએ હુજ્જન કાઉસગો ૩ જાવ અરીહં-
તાણુ બગરતાણુ નમુકારેણુ નપારેમી. ૪ તાવકાય ઠાણે-
ણું મણેણું આણિણુ અપ્પાણું વેરીરામી. ૫

[પછી હમા થઈ એક નવકારનો કાઉસગ પાળીને]

પછી થોવ કહેવી, પછી ખગાસગણુ લેવું. [

